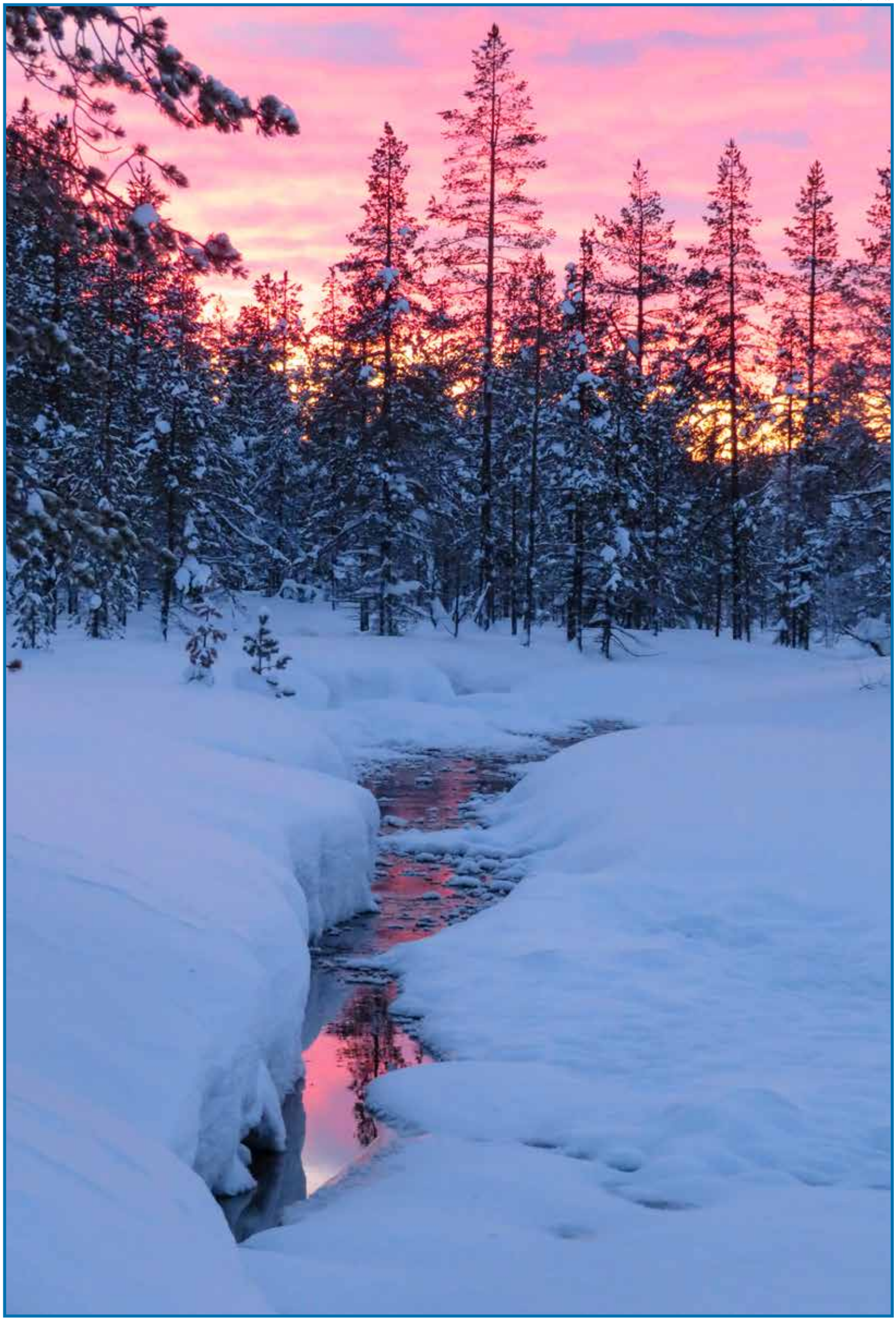
TUNTURILATU I/2020

Hanna-Mari Sinilehto

Vuosikymmenen ensimmäinen auringonnousu oli uskomattoman kaunis.

TsiKaKo yhdessä hangilla

6-7

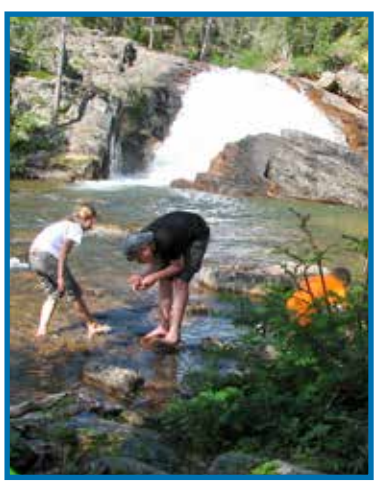
Njealljen viisi vuosikymmentä 3

Owla kultamailla 4

Naiset kuutamovaelluksella 5

Geatki leireilee ja vaeltaa 10

Uudet sivut ja kerhojen rekisteröintiä

Uusi vuosikymmen alkoi hyvinkin lumettomana täällä etelässä. Vuoden alku sujui odottaen jännityksellä kun Tunturiladun uudet verkkosivut avautuivat vuoden seitsemäntenä päivänä.

Hyvät opit oli saatu marraskuun koulutuksessa Tampereella. Kiitos siitä Huiman Timo Lammiselle. Kerhot olivat myös tehneet ahkerasti töitä omien sivuilleen. Kiitos myös tiedotustoimikunnalle etenkin Satu Ojalalle. Aikaa on kulunut vasta hetken uusien sivujen aukeamisesta joten palautetta ei ole paljon vielä tullut.

Neuvoja sivujen suhteen voi edelleen kysyä jos ongelmia ilmenee ja sivujen suhteen voi esittää parannuksia tiedotustoimikunnan jäsenille.

Kerhojen rekisteröinti on edelleen meneillään. Tällä hetkellä ovat ainakin Kolbma, Kavtsi ja Owla jo rekisteröityneet. Tsietsa, Njalla, Kumpe ja Ovtsi ovat harkinneet rekisteröitymistä.

Tulevana vuonna ei ole kesäpäiviä mutta kevät- ja syyspäivät ovat edelleen.

Tällä hetkellä on kova yritys saada saamelaistoimikunta kokoon. Toivottavasti tämän lehden ilmestyessä on kokoonpano muotoutunut. Onhan paljon saamelaistapahtumia, joihin olisi hyvä lähteä. Siksikin olisi hyvä olla ryhmä, joka näitä suunnittelee. Kiitos Seija Lipsaselle kun vedit monia vuosia näitä tapahtumia.

Lumenpuute on haitannut ainakin täällä etelässä hiihtolajien harjoitusta. Pohjoisessa on ollut sitäkin enemmän. Varmaan vaeltajillekin on ahkion vetäminen mukavampaa lumessa kuin viime vuoden kevväänä kun lumet hävisivät aikaisin myös pohjoisessa.

Tällaisiakin tapahtumia löytyy eri kerhoista: Kumpen majakkaretki 23.-26.7. Tankarin majakkasaarelle, polkupyöräretkiä lähiseudulle. Kavtsilla on kaikille avoimia luentoja Oodi-kirjastossa , Geatkilla nuorisovaellus Lemmenjoella heinäkuussa, Logilla suunnistustapahtuma.

Susimerkin vaatimia vaelluksia löytyy myös muun muassa Kolbmalta. Menkää rohkeasti kerhojen tapahtumiin tutustumaan muihin kerholaisiin.

Tiedottaminen on eri kerhoissa muuttunut nykyaikaan, on paljon sähköistä tiedottamista esimerkiksi sähköpostilistat ja nyttemmin whatsapp-ryhmät, joissa asiat saadaan nopeasti perille. Lehti kuitenkin edelleen ilmestyy, mutta ajan tasalla olevat tiedot pitäisi löytyä nettisivuilta. Siksi kerhoissa kannattaa olla aktiivisia, että tiedot ovat ajan tasalla. Osallistujia ja ehkä uusia jäseniäkin saa paremmin kerhoihin tätä kautta.

Itse olen lupautunut, että vierailen kerhoissa tänä vuonna kun sopivia tapahtumia löytyy, joten ottakaa minua hihasta kiinni tapahtumissa tai soittakaa.

Lumisia hankia odotellen tänne eteläänkin!

Nähdään tapahtumissa ja pohjoisen hiihtomaisemissa.

Tuula Forström
tuulantei11@gmail.com
Tunturiladun puheenjohtaja

TUNTURILATU

Tunturilatulaisten jäsenlehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Lehti postitetaan jäsenille Latu & Polku -lehden kanssa.

Julkaisija: Tunturilatu ry
Päätoimittaja:
Tuula Forström
Marjapolku 2 b10 45360 VALKEALA
puh. 040 718 1642
tuulantei11@gmail.com
Toimitussihteeri:
Satu Ojala,
Huittisten Sanomalehti Oy,
Karpintie 16–18, 32700 HUITTINEN
pt. 045 327 5650, pk 050 5234 844
satu.ojala@lauttakyla.fi

Tiedotustoimikunta 2020:
Satu Ojala (pj), Iitu Gerlin,
Tuula Forström, Mikko Suominen.
sähköposti: tiedotus@tunturilatu.fi

Ilmoitushinnat:
0,60 euroa pmm, ¼ sivu 290 euroa,
½ sivua 540 euroa, koko sivu 900 euroa
Sivunvalmistus ja taitto:
Huittisten Sanomalehti Oy
Painopaikka:
Alma Manu, Tampere

Ilmestymisaikataulu 2020:

Numero	Aineistopäivä	Lehti jäsenillä
2	**28.4.**	**1.6.**
3	**4.8.**	**7.9.**
4	**27.10.**	**1.12.**

Osoitteen- ja nimenmuutokset:
Suomen Ladun jäsenpalvelun kautta,
puh. 09 8567 7450 tai
jasenpalvelu@suomenlatu.fi
tai postitse:
Suomen Latu ry, Jäsenpalvelu,
Radiokatu 20, 00240 HELSINKI

SUOMEN LATU

Vuoden 2020 toinen lehti
ilmestyy 1. kesäkuuta.
Lehti jaetaan Latu & Polku -lehden mukana.
Aineistot tähän lehteen on toimitettava 28.4.2020 mennessä osoitteella satu.ojala@lauttakyla.fi.

KANNESTA KANTEEN

Pohjoisen luonnon puolustuskirja

Antti Haataja: Pohjoinen, 304 s. Kustantaja Tammi

”Eläinten ja ilmiöiden aallot huokuvat yli Saamenmaan ja muovaavat maiseman. Aallot, suuret vaellukset, ovat pohjoisen DNA. Kevään saapuessa porot vyöryvät yli lumikenttien, sopulit syöksyvät koloistaan, muurahaiset kuhisevat auringon paisteessa taigametsän kätköissä, valkoinen erämaa leimahtaa kukkien loistoon ja sääskien valtavat armeijat surisevat”

Haatajan kuvaileva teksti vie mukanaan pohjoisen tunnelmiin ja Jäämeren rantamille kesällä ja talvella. Tekstiä täydentävät taiteelliset kuvat.

Pohjoinen -kirja on paljon puhuva, se on taidekirja ja samalla myös tieto- ja kuvakirja.

Tekstistä huokuu luonnontieteilijän tieto ja taustamateriaalin tarkka lukeminen.

Haataja on siitä harvinainen kirjantekijä, että hänessä on luontomiehen lisäksi suuri esteetikko ja vahva Lapin luonnon puolustaja.

Hän puolustaa poronhoitajia ja samalla kritisoi petoeläinkorvausten määrää. Vain alle 10 % petovahingoista tarkistetaan ja loppu on arviota, todellista tai ei.

Haataja ottaa kantaa poronhoitoalueen suurnisäkkäiden puolesta, kritisoi lohien ylikalastusta, pohtii luonnonsuojelualueiden laatua ja korostaa perimätietämyksen tärkeyttä pohjoisessa elettäessä ja pohjoista elämää ihmeteltäessä.

Samalla voi ihailla hänen verbaalista luontokuvaustaan, kuten *”Porojen kuoputtaessa maasta jäkälää syödäkseen ilmestyvät kiirunat niiden seuraksi ja löytävät sorkkien rikkoman paksun lumipatjan alta variksenmarjoja”*

Tunturilatulaisille kirja antaa paljon.

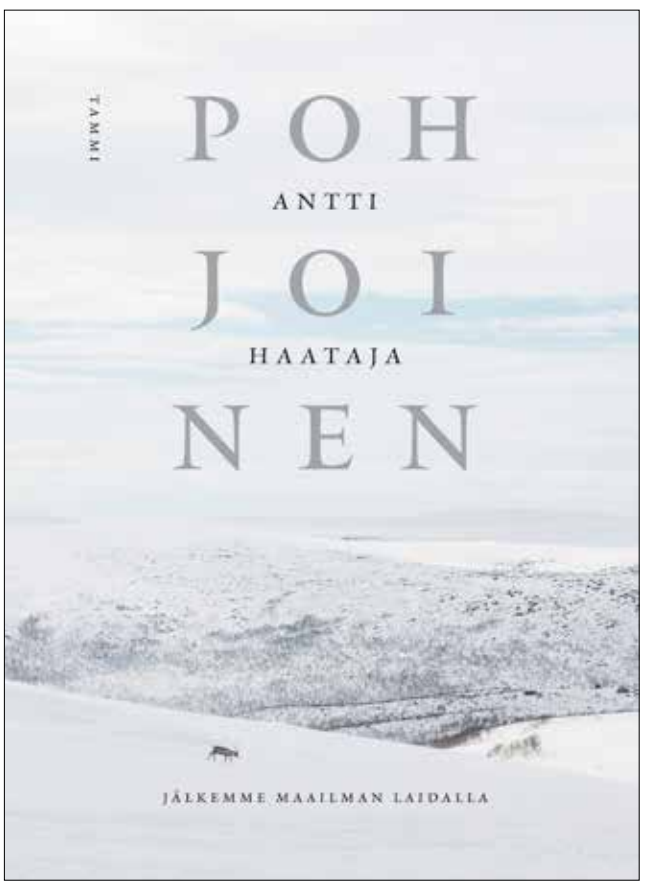
Haataja on kylläkin rikkonut yhtä tärkeätä sääntöä ”Älä lähde koskaan yksin tunturiin”, mutta toisaalta luonut nykytekniikan avulla digiturvaverkoston eli aina joku tietää, millä neliökilometrillä hän kulloinkin on ollut kirjaa tehdessään.

Ja mikä tärkeintä, hän ei poikkea suunnitelmista.

Haataja on kouluttautunut arktisten alueiden selviytyjäksi. Hän antaa myös neuvon, milloin revontulia voi nähdä:” Ne näyttäytyvät niille, jotka ovat niitä katsomassa”.

Kirjassa on hienoja osuuksia, joissa kerrotaan taigasta, Jäämeren valaista, uhanalaisista naaleista ja tunturipöllöistä, poroista ja metsäpeurasta, revontulista, ilmastonmuutoksesta ja lohista. Asiantuntijoiden ja lähdemateriaalin käyttö on ollut hyödyksi ja lukuelämykset loistavine värikuvineen antavat lukijalle elämyksen joka sivulla. Tätä kirjaa voi suositella kaikille Lapin ja pohjoisen luonnosta ja elämästä kiinnostuneille.

Antti Karlin

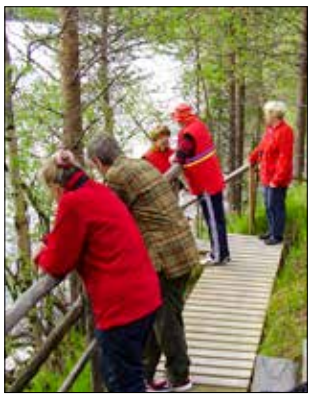
Njellästä tuli Njeallje

Tunturikerho täytti 50 vuotta 16.1.2020

Lea Sarkeala

Kerhomme jäsen Alpo Aho Tunturisusi no 753 täytti vuonna 2009 pyöreät 100 vuotta. Onnittelukäynnillä ja muistelemassa perustajajäsen Pekka Huttunen 96 vuotta.

Susikyrön verannalta suoritettiin kalastuksen valvontaa juhannusjuhlia odotellessa.

Kulleromatkalla rentukat loistivat reitillä kohti Hotel-Montelia.

Matkalla Pöyrikselle osa ryhmästä aloitti vaelluksen kohti Susikyröä Hetasta.

Tikkupullan paistoa yhdistetyltä Juhannus ja Kulleromatkalta Susikyröön.

Lepotauko Pöyriksen maisemissa.

Länsi-Savo kirjoitti 18.1.1970: ”Tunturikerho Njellä perustettu Mikkelissä. Lehti jatkaa: Mikkelin ja Pieksämäen Tunturikerho Njellän toiminta-alue on Suur-Savo. Helsingistä kokouksessa paikalla oli **Antero Tarvainen**. Kokouksessa hyväksyttiin pienin muutoksin Tunturiladun kerhoille laatimat säännöt. Puheenjohtajaksi valittiin **Pekka Huttunen** Pieksämäeltä ja sihteeri-rahastonhoitajaksi **Eila Hämäläinen** Mikkelistä, mukana oli myös joukko kerhon kummeja Tampereelta. Kerhon perustamisen yhteydessä todettiin, että kerhon jäseneksi pääsee toiminta-alueella asuva ”aatteelle vihkiytynyt”, josta samalla tulee Tunturiladun jäsen”.

Myöhemmin Njellä nimi oikaistiin Njealljeksi, kun Lapin mies ihmetteli, että mitä tuo nimi mahtanee tarkoittaa. Njellä ei hänen mielestään tarkoittanut saameksi neljää, joka oli tarkoitus, Tunturiladun neljäntenä kerhona. Njellä nimi komeilee myös ensimmäisessä kerhon historiikissa, joka kertoo vuosista 1970 – 1980. Kerhon oma taiteilija, Lapin kävijä ja tunturilatulaisille tuttu muun muassa erävaelluskilpailuista, **Veikko Tyrväinen** suunnitteli hihamerkin ja myöhemmin korjasi siihen myös nimen Njealljeksi.

Aatteellisesti vihkiytyneitä löytyi myös Mikkelin ja Pieksämäen lähiympäristöstä Varkaudesta, Joroisista ja Rantasalmelta, jotka myöhemmin liittyivät kerhon toimintaan mukaan. Monella paikkakunnalla toimiminen toi omat haasteensa kokoontumisille. Pitkistä välimatkoista huolimatta kerho kokoontui säännöllisesti ja teki myös yhteisiä matkoja Lappiin ja Tunturiladun tapahtumiin. Yhteiset matkat, jota nyt voisi sanoa ”ilmastoteoksi” alkoivat yhteisellä linja-autokuljetuksella, kun Kari hoiti ensimmäisen kuljetuksen Tunturiladun XVI talvipäivien tapahtumaan 9. – 10.2.1991 Hyrynsalmelle. Myöhemmin kerhomme **Sinikka Soine** (tirehtööri) nimesi kuljetuksen nimeksi, Loposen Linjat, joka toimi kerhon matkoilla syksyyn 2013. Kaksituhatta luvun alkupuolella nimi virallistettiin ja on muistona mukavista yhteisistä Njealljen retkistä ja ennen kaikkea kummitädistä.

Selasin vanhoja toimintakertomuksia omalta puheenjohtaja-ajaltani vuodesta 2001 – 2014. Erityisesti mieleeni ovat jääneet retket Pöyrisjärvelle. Ensi kosketus erämaakämpän varauksesta tietämättä mitä varaa, kostautui. Linja-autollinen njealljelaisiä jaettiin kahteen kämppään. Metsähallituksen varaustupaan ja vähän matkan päässä olevaan yksityiseen kalastusmajaan. Ensimmäisen yön nukuin tuvan puolella, jota ilmeisesti ei ollut ihan äskettäin siivottu, tuvassa tupakanhaju ja kaikki siihen liittyvä vei väsyneenkin unenlahjat. Seuraavana päivänä me kuivaniemeläiset, kuten meitä kutsuttiin, veimme ulos kämpästä kaiken minkä irti saimme ja siivosimme! Seuraavana yönä katsoimme viisaammaksi Ritvan kanssa siirtyä alivuokralaisiksi lattiamajoitukseen naapurihuoneeseen.

Yhteiseen illanviettoon oli käynyt kutsu varaustupalaisilta, Vesikansalta, joiksi heitä kutsuimme. Pöyrisjärven kauniissa maisemissa sai Hauki-ooppera ensi-iltansa, jonka pääosan esittäjänä Ahtina, esiintyi edes mennyt latuystävämme **Esko Sepponen**. Oopperatarjoilu onnistui hyvin näkkileivistä, jonka koristeena olivat puolukat ja Ahdin puvun täydensi pusikosta löytynyt kalaverkko!

Toisella Pöyrisjärven vaelluksella vietimme unohtumattoman yön Tuorkottajajärven majoituksessa ja tutustuimme Termislehtoon, josta kaksi kirjaa on kirjoittanut mikkeliläinen **Saara Harviainen**. Toinen kerta toden sanoo, vanha sananlasku pitää paikkansa, näin nytkin majoituksen suhteen!

Tunturiladun kesäpäiviä vietimme vuonna 2005 Linnasaaren kansallispuistossa, jonne teimme ikimuistoisen matkan Ahlströmin vanhalla hinaajalla Warkaus VII. Kesäpäivien vietto huipentui yhteiseen iltaan nuotiolla ja täyden kuun loisteessa kamarimusiikkiesitykseen, joka vuosittain on elokuun lopussa Linnasaaressa.

Kerhon juhlavuoden toinen kohokohta oli sveitsiläisryhmän vastavierailu Suomeen ja vieraaksemme Lappiin. Linja-autollisen vieraita majoitimme Vuontispirtille, mutta viikon ohjelman kuljetuksineen hoiti pieni kerhomme, joka ei ollut ihan pikku juttu, mutta hyvin meni. Tosin kaikenlaisia pieniä kommelluksia sattui sillä matkalla, jonka alkusoitto alkoi Kuopiosta. Lipotar jäi hissiin, minä kaaduin ja sormi murtui, jota teipattiin Siilinjärven terveysasemalla ja lastoitettiin. Marjahaassa Iisalmessa henkilöauto ajoi linja-automme kylkeen, onneksi syy oli vastapuolen. Vieraamme saivat kokea aitoa lappilaista vieraanvaraisuutta, elinkeinon harjoittamista, vaellusta kauniissa tunturimaisemissa, Susikyrön ihanasta ilmapiiristä ja Hetan seurakunnan vieraanvaraisuudesta.

Linnasaari on tullut myöhemmin tutuksi myös vaellusten aikana, joita olemme tehneet Rantasalmi-Järvi-Sydän-Linnasaaari- ja Oravi-välillä. Vaeltaa on voinut näilläkin leveysasteilla, tosin jäätilanne ei suosi sitä harrastusta tänä talvena.

Matkoja Lappiin, omille kämpille ja kansallispuistoihin ym. olemme tehneet lukemattomia, eri vuodenaikoina ja myös juhlapyhinä. Kerhon historiikki ilmestyy sopivasti Tunturiladun kevätpäivien aikaan, joita vietetään Partaharjulla perustajajäsenemme Pekka Huttusen kotimaisemissa.

Lämpimät Onnitteluni juhlavuotta viettävälle Tunturikerho Njealljelle sekä toiminnallista vuotta 2020.

Lea Sarkeala
X-kellokas

Juhannusillan serenadi sihteerille.

Sveitsiläisiä vieraita tutustumassa Susikyröön.

Owlan matkassa kohti vuotta 2020

Oulun Seudun Lapinkävijät ry (OSL) perustettiin Oulussa 1984. Suomen Matkailuliiton toiminnan loputtua 1990-luvun lopussa Oulun Seudun Lapinkävijät jatkoi toimintaansa omillaan ilman isäntäjärjestöä.

Oulun Seudun Lapinkävijöiden tilalle perustettiin Tunturilatuun kuuluva tunturikerho Lapinkävijät Owla 16.12.2006 Oulussa Ravintola Rauhalassa 16 läsnäolijan toimesta. Lapinkävijät Owlan ensimmäinen puheenjohtaja oli **Hannu Yrjänäinen**. Edesmennyt Hannu valittiin ensimmäiseksi kunniapuheenjohtajaksamme. Vuoden 2020 alkupuolella Lapinkävijät Owla rekisteröityy nimellä Lapinkävijät Owla ry.

Yhdistyksen toiminnan järjestämiseksi on hyvä rekisteröityä mm. seuraavista syistä:

Verottaja voi kohdella ei rekisteröityä yhdistystä eri tavalla kuin rekisteröityä yhdistystä.

Hymyillen Owlan talvivaelluksen jälkeen illallisella Kautokeinossa.

Rekisteröityneen yhdistyksen hallituksen jäsenet eivät ole henkilökohtaisessa vastuussa yhdistyksen toiminnasta.

Rekisteröity yhdistys voi saada avustuksia Oulun kaupungilta, valtiolta sekä muilta mahdollisilta tahoilta.

Rekisteröity yhdistys voi saada luvan kerätä rahaa.

Ihmiset luottavat enemmän rekisteröityyn yhdistyksen, ja useammat ihmiset liittyvät mieluummin rekisteröidyn yhdistyksen jäseneksi. Liity sinäkin.

Maksamalla 2020 Suomen Ladun lähettämän Lapinkävijät Owla ry jäsenmaksun nykyinen Lapinkävijät Owlan jäsen on rekisteröityneen yhdistyksemme jäsen. Toimintamme jatkuu samanlaisena kuin se oli ennen rekisteröidyn yhdistyksen perustamista. Vuonna 2020 järjestämme päivän tai useamman kestäviä lähiretkiä, vaelluksia Suomessa, Ruotsissa ja Norjassa kesällä, talvella sekä syksyllä, retkeilyn peruskurssin Hossassa teoriatuntien lisäksi, tunturikasvikurssin Kilpisjärvellä, kevät- ja syyskerhoviikot Susikyrössä jäsenillemme. Kevätkerhoviikolla voi halutessaan lähteä viiden päivän hiihtovaellukselle Hannukuruun. Kerhoiltoja järjestämme kevätkaudella kolme sisältäen maaliskuussa kevätvuosikokouksen. Ensimmäisen kerhoiltamme tammikuussa pidimme Partioaitassa Oulussa. Syyskaudella marraskuussa järjestämme yhden kerhoillan, jolloin katselemme vuoden kuvia pitäen syysvuosikokouksen.

Jukka Parviainen

Owla Lemmenjoen kansallispuistossa lähdössä kultaa vuolemaan.

Sana Owla tarkoittaa tulvavettä. Se oli Oulujoen suiston kauppapaikan nimi 1300-luvulla. Kerhon toiminnan painopisteenä on vaellus- ja retkeilytoiminta, erätaitojen opastaminen sekä luonnon kunnioittaminen. Tämän kaiken pitävät sisällään myös Tunturisusijärjestelmä. Arvostamme saamelaisuutta ja Kilpisjärven koulu (Gilbbesjávrri skuvla) on kummikoulumme. Uusi Kilpisjärven monitoimitalo otettiin käyttöön syyskuun 2017 alussa. Monitoimitalossa toimii koulun lisäksi myös päiväkoti. Owla tukee koulun retkirahastoa. Kilpisjärven koulun oppilaat ovat kirjoittaneet matkakertomuksia retkistään Tunturilatulehteen. Uutena jäsenetuna saa 10% alennuksen OVH:sta Oulussa Shelbystä, joka tarjoaa laajan valikoiman ulkoiluvarustemateriaaleja, -vaatteita ja -tarvikkeita. Jäsenenämme laita kankainen merkkimme hihaasi sopien reppuusikin. Owlassa voit someilla liittymällä WhatsApp-rinkiimme. Älyluurissa Owla on taskussasi liikutpa missä tahansa. Tule someilemaan ja liikkumaan kanssamme vuonna 2020.

Lapinkävijät Owla ry
Hannu Liljamo
Tunturisusi 1641

Verkkosivu-uudistus meni ripeästi läpi

Tunturilatu uudisti verkkosivunsa uuden vuosikymmenen alkajaisiksi. Verkkosivuja on tarpeen määrätyin välein uudistaa, jotta ne toimivat hyvin aina vain uudistuvissa laitteissa ja vastaavat tämän päivän käyttäjien odotuksia.

Tunturiladun johtokunta päätti jo noin vuosi sitten jäsenistöltä saadun palautteen vuoksi, että sivujen uudistaminen on tarpeen. Osa käyttäjistä koki entiset sivut hankaliksi käyttää. Erityisesti ongelmia tuotti sivujen päivittäminen ja se, että kaikki sivuille syötetty materiaali oli samassa paikassa.

Uudistustyö käynnistettiin hyvissä ajoin, jotta uudet sivut saataisiin käyttöön heti vuosikymmenen vaihtuessa. Ehdottomana edellytyksenä oli, että sivujen hankintaan liittyy koulutus ja kirjalliset ohjeet palvelun tuottajalta. Näin toimittiin.

Sivut tilattiin Mainostoimisto Huimalta Huittisista, joka on aiemminkin tehnyt Tunturiladulle verkkosivuja. Ulkoasun on suunnitellut **Minna Lehtonen** ja teknisen toteutuksen tehnyt **Jani Luoti ja Juha Rantanen**.

Jo ennen kuin sivuja lähdettiin suunnittelemaan, Tunturiladun tiedotustoimikunta laati listan siitä, mitä uusilta sivuilta odotetaan. Niiden piti olla ulkoasultaan raikkaat, helppokäyttöiset ja selkeät.

Suunnittelutyö oli edennyt jo pitkälle kesän ja syksyn aikana ja lopullinen siunaus toteutukselle saatiin Tunturiladun syyskokouksessa, jolloin budjettiin korvamerkittiin määräraha toteutusta varten.

Jo marraskuun puolivälissä kolmisenkymmentä tunturilatulaista kokoontui Tampereella järjestettyyn verkkosivukoulutukseen. Kouluttajana toimi asiakkuuksista vastaava **Timo Lamminen** Mainostoimisto Huimasta. Hän oli laatinut sivuista kirjalliset ohjeet, jotka toimitettiin myös niille kahdelle kerholle, joiden edustajia ei ollut koulutuksessa.

Satu Ojala

Mainostoimisto Huiman väki Juha Rantanen (vas.), Timo Lamminen ja Jani Luoti vastaavat uusien verkkosivujen toteuttamisesta. Sivujen graafisen ulkoasun on suunnittellut Minna Lehtonen.

Tampereella järjestettyyn koulutukseen osallistui 30 tunturilatulaista.

Yhden päivän koulutuksen aikana uusien sivujen demoversioon saatiin jo syötettyä hyvin materiaalia.

Kerhojen verkkosivuvastaaville jäi iso vastuu ensinnäkin miettiä, mitä materiaalia vanhoilta sivuilta siirretään uusille sivuille ja syöttää kaikki oleellinen uusille sivuille.

Aikaa tähän työhön oli loppiaiseen saakka eli vajaat kaksi kuukautta. Tilannetta ei yhtään helpottanut se, että tämän parin kuukauden jaksoon sisältyivät joulunpyhät, jolloin ei kotiväki välttämättä hyvällä silmällä katsonut päivitystyötä.

Kaikki valmistui kuitenkin ajallaan ja sivut saatiin internetin ihmemaailmaan sovitusti, seitsemäs tammikuuta.

Palautetta uusista sivuista on tullut sangen vähän. Onko vaitiolo tyytyväisyyden merkki, jää nähtäväksi.

Kehitystyötä on tapahtunut sivujen julkaisemisen jälkeenkin ja pieniä tarkennuksia on tehty matkan varrella.

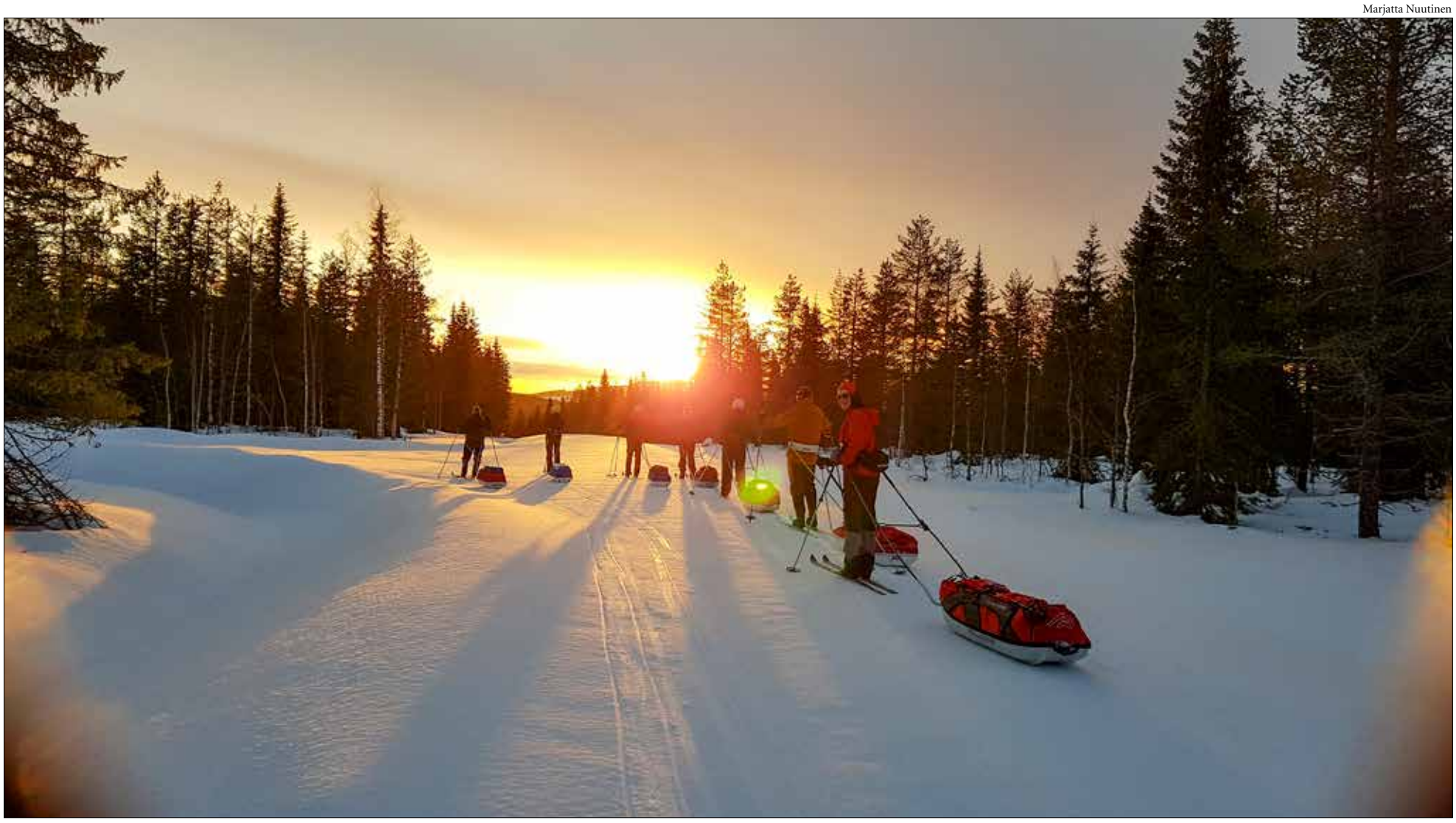
Koulutustilaisuuden jälkeen juuri ennen joulunpyhiä **Juha Kelkka** Tunturikerho Kavtsista lähetti viestin:

–Olen tutustunut uusiin nettisivuihin, lisännyt sinne muutaman uuden tapahtuman ja koosteita vanhoista tapahtumista. Ovat helppokäyttöiset, kuvien lisäys toimii helposti, eli huomattava parannus verrattuna vanhoihin, kerrottiin Juhan viestissä.

Tästä on hyvä jatkaa.

Satu Ojala
tiedotustoimikunnan
puheenjohtaja

Marjatta Nuutinen

Nousu Kumpu-Torasvaaralle upean auringonnousun saattelemana.

Kuutamovaellus Syötteen kansallispuistossa

Eipä tiennyt ”**Veera**” mitä oli hiihtovaellus, ennen Syötteen kaamosvaellusta.

Retkeilyä olen harrastanut aikaisemmin patikoiden, hiihtäen ja vesillä, mutta hiihtovaellus oli ihan uusi asia. Kun ostin suksia ym. tarvikkeita, niin ystäväpiiri epäili, että mitä jos et haluakaan enää tuon reissun jälkeen vaeltaa, ostokset menee hukkaan. Nyt voin sanoa, että käyttöä on jatkossakin. Kuten kaikki ratkaisut minulla tapahtuu melko nopeasti, niin tämäkin, että liityin Tsietsaan ja heittäydyin heti mukaan.

Luontokeskuksesta Ahmon-tuvalle tullessa ihmettelin miten voin olla näin väsynyt, vaikka matka ei sinällään ollut pitkä. Mutta luulen, että ensi jännitys ja jonkinlainen ”liika” innostus vei voimia. Onneksi Päivi oli rinnallani ja käski ottaa rauhallisesti.

Ahmon-tuvalta Ryti-tuvalle matka olikin sitten pidempi. Nyt jälkikäteen ajatellen, nousukarvat olisi pitänyt ottaa käyttöön viimeisen 600 metrin matkalla. Oli kaikkensa pistettävä peliin, että pystyi nousemaan ahkion kanssa mäkeä ylös vaikeassa maastossa. Onneksi tässäkin tuli apu vastaan, **Marjatta** kysyi voinko ottaa ahkion ja Sarhis otti sukseni. Niinpä kävelin lopun nousun. Minulle nousukarvat olivat myös laskukarvat, sillä en ole koskaan lasketellut.

Tuula mielipuuhassaan Koiratuvan tauolla.

Ryti-tuvalla oli onneksi lepopäivä. Muilla näkyi virtaa riittävän vielä tehdä maastotutkimuksia.

Hakkasin joutoajan halkoja ja lämmitettiin saunaa ja kuivateltiin ahkioita. Lepopäivä oli tarpeen. Ryti-tuvalta pois lähdettäessä olin jo vähän ”kokeneempi” mutta enpä arvannut mitä oli edessäpäin.

Suon ylitys, monen monta suo-ojaa ja jännitystä ennätänkö yli, ennen kun ahkio valuu ojaan. Yhteispeilillä kaikki sujui hyvin ja se oli tämän reissun paras puoli. Oli luottavainen mieli, että minä selviän tästä matkasta, koska nämä rautaiset naiset opastavat ja auttavat jos väsyn.

Ja viimein koitti päivä, jolloin koin huippuhetkiä. Paluu Ahmon-tuvalta monitoimireittiä pitkin oli aivan ihana. Nautin pitkästä mutkittelevasta alamäestä. Viimeisellä taukopaikalla syötiin Päivin grillimakkarat ja ne maistuivatkin erityisen hyvälle. Loppumatka Luontokeskukselle oli sujuvaa. Viimeisenä päivänä oli tunne, että olisin vielä halunnut jatkaa matkaa.

Nyt olen viisaampi monessa mielessä. Tärkeää on tauot, neste, energian saanti, vaihtovaatteet ja tauolla lämmin vaatetus.

Luonto on minulle tärkeä niin vesillä, tuntureilla kuin metsässä. Täysi kuu ja hankiainen oli tämän retken kohokohtia.

Tuula H

Tälläinen kokemus muotoutui ensi kertaa talvivaellukselle osallistuneelle **Tuulalle**, kun kahdeksan 60+naista aloitti vuoden vaeltaen Syötteen kansallispuistossa. Vaellus teutettiin yöpyen varaustuvissa neljä yötä, neljänä päivänä yhteensä 70 kilometriä ahkiota vetäen, lisäksi pidettiin yksi taukopäivä. Alue valittiin tällä kertaa lähempää Pohjois-Savoa osin kokeilumielessä.

Miten talvivaellus onnistuisi tällä alueella metsäisessä maastossa, jossa ei valmiita reittejä ollut kuin aloitusosuuksilla? Ja lunta tiedettiin usein, kuten nytkin, olevan metrin verran.

Onnistuihan se! Etenkin kun sää suosi eli oli ajankohtaan nähden poikkeuksellinen hankikanto lähes joka paikassa. Mutta etukäteistutustuminen alueeseen oli silti tarpeen sopivien ahkionkin kanssa kuljettavien reittien löytämiseksi parin päivämatkan ollessa lähes 25 kilometriä ja etenemisvauhdin 1–3 kilometriä tunnissa eli kuljimme pimeästä pimeään. Alkuosuuksilla niin sanotut monitoimireitit, joita oli latujen lisäksi ajettu lähinnä maastopyöräilijöitä varten, olivat hyviä kuljettavia.

Varsinaista talvireittiä ei kuitenkaan oltu merkitty eikä ajettu, mutta joukosta löytyi suunnistustaitoisia tottuneita kulkijoita ja paluuretken aurinkoiset päivät ja kuutamoyöt antoivat luottamusta taivaltaa omiakin reittejä. Samalla ihailimme yön vaihtumista aamuruskon kautta päivän kajoksi ja pian jälleen kuu valaisikin auringon sijaan kulkuamme. Hyvällä yhteistyöllä ja toisiamme tiukoissa paikoissa auttaen pääsimme kaikki ehjinä aina seuraavalle tuvalle.

Ja päivien päätteeksi nautittiin joka ilta hirsisaunojen lempeistä löylyistä!

Syötteen kansallispuisto soveltuu tämän retken kokemuksella myös talvivaelluskohteeksi ja retkeily alueella on paikallisten mukaan lisääntynytkin viime vuosina selvästi.

Marjatta Nuutinen

Lähdössä Rytituvalta.

TsiKaKo ryhmän vaellus Raja-Joosepista Laanilaan vuosikymmenen vaihtuessa

Luirojoen luusua pakkasen kiristyessä.

Hanki kantaa ja suksi luistaa.

Sulat ojat olivat hankalia.

Uudenvuoden juhlat.

Matkalla mukana Tsietsasta **Eero** ja **Merja Nuutinen** sekä **Juha Häkkinen**, Kavtsista **Sirpa Karvonen** ja **Paavo Ahonen** sekä Kolbmasta **Hanna Sinilehto**.

Lauantaina 28.12.2019

Aamulla soi kello jo viideltä. Kuusi innokasta vaeltajaa alkoi puuhastella aamupalaa ja valmistella ahkioita lähtökuntoon.

Seitsemältä tuli taksi hakemaan ja lähdimme kohti Raja-Joosepin raja-asemaa. Sieltä lähdettiin mootorikelkkareittiä hiihtämään. Pakkasta oli aamulla 9 astetta, tuuli kyllä nosti pakkasta muutaman asteen. Hankikanto oli hyvä, vain 20 cm upotti: hyvä oli hiihdellä. Loppumatka Jyrkkävaaraan tultiin otsalamppujen valossa. Kämpän lämmitys ym. iltahommat.

Sunnuntaina 29.12.

Toinen vaelluspäivän aamu valkeni pikkuhiljaa kovan tuulen vallitessa Jyrkkävaaralla. Reittimme suuntasi Sarviojalle. Matka oli kaikin puolin vaihteleva ja mielestäni hyvin valittu. Kova tuuli oli yön aikana peittänyt kelkanjäljen umpeen, joka antoi haasteita sekä suksien, että ahkoiden luistoon. Kokemukseni oli mieleenpainuva, olenhan ensimmäisellä talvivaelluksella, niinsanotusti myöhäisherännäinen sillä elämänkatsomusta on tullut mittariin 71 vuotta. Kaikesta huolimatta olen matkalla olen ollut avoimin mielin ja matkan haasteisiin suhtaudun positiivisin mielin. Ryhmän henki on kaikinpuolin loistava. Tällä samansuuntaisella fiiliksellä jatketaan vaellusta eteenpäin.

PS. Porojen jäljet oli loppukilometrien aikana hyvä johdatus kelkanjäljen seurannassa kun tuulen peittämää jälkeä oli vaikea havaita. Niinpä ryhmälle sanoinkin, että nämä porot ovat samalla asialla kuin se Finnairin poro joka johdatti illaksi kotiin.

Maanantaina 30.12.

Aamu lähti käyntiin jo totuttuun tapaan. Oltiin jo varauduttu umpihankihiihtoon. Sopivasti paikalle pöllähtikin kaksi rajamiestä. Pienen neuvottelun jäljeen rajamiehet lupasivat ajaa meille jäljen Luirolle. Alkumatka sujui leppoisasti. Tunturiin tullessa jäljet hävisivät reippaan tuulen ansiosta. Tunturiin kiipesimme toinen toistamme jelppien. Tunturin päällä hiihto jatkui umpisessa. Seuraava tiukka

Upeat värit ja maisemat Vasanlyömäpään rinteellä.

paikka olikin kuruun laskeutuminen. Muutamien rypemisten jälkeen saimme kaikki alas ehjänä eikä tullut edes välinerikkoja. Hiihto jatkui normaaliin, verkkaiseen tahtiin. Loput kolme kilsaa saimme hiihtää valmista latua Luirolle asti. Perillä odotti lämmin tupa ja sauna.

Tiistaina 31.12.

Luppopäivä Luirolla. Hilltonin autiotuvan puoli alkoi olla täysi, kun yöllä tuli vielä 4 hengen porukka entisten 6+3 lisäksi.

Aamu sai mennä rauhassa pitkään ja kukin lepäisi omien toiveidensa mukaisesti. Hanna ja Juha hiihtelivät uutta uraa jatkoa varten. Saunanlämmittäjät aloittelivat jo kymmenen korvilla. Hienot valot taivaalla ensimmäisen kerran tällä reissulla ja pakkanen kiristyi iltaa kohti alle -25 lukemiin. Vuoden vaihtumisen kunniaksi nyyttikestit ja asiaan kuuluvaa kippistelyä. Lisäksi sädetikku-valoshow.

Keskiviikkona 1.1.2020

Vuoden ensimmäisenä aamuna palokuntalähtö Luirolta jo 8.40. Samassa tuvassa oli toinen, neljän hengen porukka tekemässä lähtöä, joten suoriuduimme pois jaloista. Reilussa tunnissa pääsimme makuupussista ahkion eteen.

Parinkympin pakkasessa löimme tietä, ensin pari kilometriä Kiilopään valtatietä, sitten kohti luodetta Ampuojan vartta Juhan ja Hansun edellisenä päivänä tekemää uraa myöten.

Parin kilometrin päästä aloi sitten umpisen aukominen. Vasanlyömäpään selänteen ylityksen jälkeen alkoi laskeutuminen Vasanlyömäojan vartta alas. Ylämäkeä kiivetessä tuli taas mieleen, että onko tässä mitään järkeä. Tuskaista puurtamista, askel kerrallaan suksea toisen eteen. Sitten katse suksen kärjistä kohti vasemmalla aukeavaa maisemaa ja Ampupään rinnettä, jonne ”aamuaurinko” paistoi. Aivan järjettömän upea maisema, pastellin sävyjä vaaleanpunaisesta sinisen eri sävyihin. Kannattihan se kuitenkin tulla.

Keli oli todella hyvä. Vaikka lunta oli noin 80 senttiä, suksi upposi ainoastaan 10–15 senttiä.

Tarkoituksenamme oli yöpyä Palovanganojan tulipaikalla, mutta koska matka sujui odotettua nopeammin, olimme tulipaikalla jo puoli kaksi. Matkamittarissa 11 kilometriä. Pienen neuvottelun ja mehuhuikan jälkeen päätimme jatkaa matkaa. Ensisijaisena kohteena Lankojärven kämppä, joka oli seuraavan päivän etappi. Jos matkanteon maittavuus loppuisi, laittaisimme teltat pystyyn ja jatkaisimme seuraavana päivänä.

Matkahan maistui kuin vastapaistettu grillimakkara, joten hiihdimme suoraan Lankojärvelle. Suomujoen ylityskin onnistui vaivatta. 20 kilometriä ja seiskan maissa olimme perillä Lankojärvellä.

Kämppä lämpöiseksi ja unta kuulaan. Puolenyön maissa yllätysherätys, kun neljän hengen porukka ryykkäsi sisään. Olivat lähteneet kolmen maissa Kiilopäältä. Sopu antoi sijaa, joten pienen katkon jälkeen taas uni maittoi.

Torstaina 2.1.

Aamulla heräiltiin vapaassa muodossa ja saatoimme yöllä

Aurinko nousee siellä jossain.

tulleet nuoret matkaan. Lähtivät Porttikosken suuntaan kartan ja kompassin avulla, ilman GPS-laitetta. Poikkeuksellista nykyään, epäilimme. Meillä oli 3 laitetta käytössä pimeässä metsässä.

Luonaan jälkeen pieni lenkki Meäntäis-kentälle ja Rautuojan tulipaikalle. Geokätkökin löytyi mökin alta. Sitten iltapäiväkahvit ja vapaata seurustelua ja evääntekoa seuraavalle päivälle iltaa odotellessa. Yötä vasten kamat ojennukseen siltä varalta, että yöllä tulee taas kulkijoita. Onneksi ei tullut.

Perjantaina 3.1.

Kello 6.30. Hitsi, elkää tulko vielä, tuolla on lintu uutussa. Uskallanko ottaa ja hiihtää päälle... Hyvä uni keskeytyi, Sirpa keitteli vettä ja laittoi kaminaan tulia, kolisi.

Aamutoimet sujuivat jo rutiinilla, niin ruokailu, sään kuuntelu kuin pakkaaminen-

Hanna-Mari Sinilehto

PITKÄ VAELLUS

Kirja erään tunturilatulaisen vaelluksesta

Kirjassa kerrotaan tunturivaelluksista 1960-luvun alusta nykypäiviin. Tarinoita on myös monista erikoisista ja harrastusta rikastuttavista retkitapahtumista, kämppätalkoista ja eräkilpailuista. Koko kesän kestäneestä vaelluksesta alkukesästä syksyyn kerrotaan päiväkirjamaisesti.

Pehmeäkantisessa kirjassa on 212 sivua, karttapiirroksia ja runsaasti kuvia. Omakustanteen painosmäärä on pieni, joten kirjan hinta on 25 euroa + toim.kulut.

Tilaukset sähköpostilla: rekomatti@gmail.com

KOKOUSKUTSU

Tunturilatu ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidetään lauantaina 14.3.2020 klo 11.15 alkaen Pieksamäellä,
Partaharjun toimintakeskuksessa,
Partaharjuntie 361.
Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.
Tervetuloa! Kahvitarjoilu Johtokunta

Kämppätoimikunnan kuulumisia

Talkookesää odotellessa

Tilanne rakennusten kunnon ja taloudenkin osalta Lapin kämpillä on tällä hetkellä melko hyvä.

Kämppien käyttöaste on viime aikoina jonkin verran parantunut aikaisemmista vuosista ja hyvä näin, koska kiinteistöjen ylläpidon, kunnossapidon ja siistinä pitämisen kustannukset hoidetaan kämppien käyttömaksuilla ja avainten myyntirahalla.

Avaimia on viime aikoina myyty hyvin. On nyt jo ollut nähtävissä, että vuosi sitten käyttöön otettu tutustumisavainjärjestelmä on ollut hyvä asia, samoin pari vuotta sitten aloitettu supersaas- petipaikkojen varausjärjestelmä.

Yksi syy kämppien lisääntyneeseen käyttöön on ollut myös kiinteistöjen hyvä kunto, siisteys ja varustelun taso. Tästä kiitos Tunturiladun ahkeralle talkootyöväelle.

Kämppätoimikunnan kokouksessa tammi/helmikuun vaihteessa tuli taas kerran esiin asia, että kämppien käyttäjien kannattaa tutustua huolella jokaisella kämpällä olevaan tilojen käyttöohjeeseen heti kämpälle tulopäivänä ja kirjaan pitää merkata tulopäivä/poistumispäivä.

Käyttöohjeessa kerrotaan asiat, mitkä on hyvä tietää kämpällä oloaikana esim. polttopuut, tulisijojen käyttöohjeet, saunan lämmitys (varsinkin Pekan-Oskarin venttiilit ja LVIS-asiat), jätehuoltoasiat, puhelinnumerot ongelmatilanteissa, lukitusasiat, siivous, kulku kämpille (varsinkin Kiisa ja Talas) ynnä auton parkkeeraus ja moottorin lämmitys Susikyrössä.

Lisäksi olisi hyvä myös tehdä ilmoitus huomioista kämppätoimikunnan jäsenille. Kämpällä olevan henkilön kannattaa pitää yhteyttä myös toisiin samaan aikaan kämpillä oleviin esimerkiksi saunan lämmityksestä ja selvittää, onko mahdollista, että ei lämmitetä kaikkia tiloja samanaikaisesti ainakaan talviaikana, jos yöpyjiä on kovin vähän (petipaikkavaraus, järkevää järjestelyä voi tehdä polttopuiden säästämiseksi).

Kämpällä olijan olisi hyvä käyttää etupäässä kaivovettä (ulkokäymälät, Aihki, rantasauna, tiskauspaikka keittokatoksen takana jne.), kuitenkin vuodenaika huomioiden.

Pekan-Oskarissa käytetään kunnallisverkoston vettä. Kunnallinen vesi + jätemaksu Lapinmaassa on korkein mahdollinen kuutiohinta Suomessa. Hyvä olisi myös muistaa, että sisätilojen maalatut ja lakatut lattiat eivät kestä ulkojalkineiden käyttöä.

Kiinteistöllä olijan kannattaa myös tarkkailla vesikattojen lumikuormaa, ainakin kevättalvella keittokatokset Susikyrössä ja Talaksella, Aihki, pesupaikkojen valokatteet, Kyrön puuvaja. Tunturiladun jäsenistön toivomus Susikyrön vanhan kämpän valaistuksesta sähköllä otetaan esille syyskokouksessa 2020 ja toimitaan, niin kuin jäsenistö päättää. Susikyrön puuvajan valaistus turvallisuussyistä toteutetaan 2020 kesällä.

Ensi kesän talkoissa huolehditaan lähinnä kaikkien eri kiinteistöjen kunnossapidosta ja siistinä pysymisestä ja tehdään jätehuolto- ja suursiivoustöitä.

Talkootyöviikoilla suoritetaan myös rakennusten kunnon tilannekartoitus, jonka perusteella suunnitellaan työt vuodelle 2021. Myös kämppien käyttövuorokaudet menneen yhden vuoden ajalta lasketaan kaikissa kolmessa eri Lapin kohteessa ja pidetään Susikyrön tiekunnan kokous talkooviikkojen aikana.

Talkoot aloitetaan Susikyröstä viikolla 23, jossa suurimmat työt ovat vesikatot, rännit, piippujen juuret, tulisijat, piha-alueet, ulkoalueiden portaat ja kaiteet ynnä edellä mainitut jätehuolto- ja suursiivoustyöt ja ison vanhan kämpän lattian lakkaus ja Pekan-Oskarin julkisivuhuoltomaalausta.

Pekan-Oskarin saunan kiuas uusitaan ja polttopuutöitä tehdään seuraavaa talvea varten. Viikolla 24 ollaan Kiisalla, jossa edellä mainitun tyyppisiä töitä, mutta vähän pienemmällä porukalla ehkä pärjätään. Viikko 25 päättyy juhannukseen ja silloin hoidetaan Susi-Talaksen työt, jossa edellä mainittujen töiden lisäksi yritetään saada valmiiksi viime kesänä aloitettu laiturin peruskorjaus Talaslompolossa.

Mitään uudisrakennustarvetta Lapin kämpillä ei lähivuosina ole. Näin ollen talkootyöväkeä ei tulevana kesänä tarvita kovin suurta määrää ainakaan Kiisalla ja Talaksella.

Susikyrössä enintään kymmenen henkilöä, Kiisalla ja Talaksella vähän vähemmällä porukalla kyllä pärjätään. Talkootyöjärjestelyt entiset: kimppakyydit, yhteisruokailut Tunturiladun toimesta, yöpyminen kämpissä, teltta, matkailuautot, työturvallisuusasiat ja vakuutukset ovat kunnossa ja työkalut ja rakennustarvikkeet kämppätoimikunnan toimesta.

Ilmoittautuminen talkoisiin ja tiedustelut **Pekka Kallio** 050 527 2796, **Paavo Kramsu** 040 706 2764, **Sirpa Alapuranen** 050 597 5811.

Hyvää talven aikaa kaikille tunturilatulaisille kämppätoimikunnan puolesta
Pekka Kallio
kämppäisäntä

Erkki Maununen

Susikyröön hankittu keinu saa ensi kesänä valokatteen.

Vesikattojen lumikuormaa on talviaikana hyvä kevittää.

kin. Hiihtämään lähdimme niinkuin aikaisemminkin noin yhdeksän maissa Lankojärven kämpältä Rautuojan vartta vanhaa latu-uraa.

Lämmintä 1,5 astetta ja luistava keli. Pohja pikkuisen jäinen, lumi ei tarttunut suksiin eikä ahkion pohjaan. Rautuojan vartta hiihdettiin kohti Rautulampea. Kahden poikkiojan, ”puron” jälkeen ura ei kulkenut suolle (ojan vieressä), vaan kierteli maastossa ja oli erittäin kitkonen (mentiin ylös ja alas). Oli rankkaa, mutta saavuimme Rautulammelle. Ruokailimme puuvajassa, koska päivätupa oli palanut joskus.

Kesken välipalan kuului moottorikelkan ääni ja paikalliset yrittäjät toivat polttopuita, vaikka niitä oli jo riittävästi???

Lähdimme Rautulammen oikeaa puolta merkitylle reitille, joka oli merkitty hyvin. Joku oli hiihtänyt edellä kapeilla suksilla. Kello 14:n maissa alkoi lumisade, ja sukset rupesi tökkimään ja lumi tarttui pohjiin. Onneksi jäänesto pelasti matkan ja hiihto onnistui ilman suuria harmeja.

Saavuimme Luulammen päivätuvalle klo 16 jälkeen. Tupa oli tyhjä. Käytimme sallittua oikeuttamme kuivata varustemme ja ruokailla lämpenevissä sisätiloissa. Kuivatusajan pelasimme Skip-Bo-korttipeliä ja aikanaan siirryimme Luulammelle yöpuulle.

Lauantaina 4.1.

Herättiin hyvin nukutun yön jälkeen Luulammella. Tultiin kissan jälkeä Laanilaan noin 12 kilometriä. Hyvä oli hiihdellä hyvällä mielellä.

Vaellus meni erittäin hyvin. Kahvit Savottakahvilassa ja sitten Saunaan ja Saariselälle syömään.

Kirjoittajina vuoropäivinä ryhmän jäsenet

Tärppejä ja turhakkeita

Ulla ja Hildá – Saamen musiikin kuningatar ja kruununprinsessa

Solju_ Marja Helander

Ulla Pirttijärvi ja Hildá Länsman ovat yhdistäneet voimansa Solju-yhtyeessä.

Paljon on virrannut vettä Tenossa sen jälkeen kun nuori **Ulla Pirttijärvi** joikasi Angelin Tyttöjen rivissä 1990-luvun alussa!

Silloin jouduttiin pohtimaan, onko nuorten naisten viihteellinen joikaaminen, rummulla säestäen, soveliasta ja hyväksyttävää. Näin Angelin Tytöt yläasteikäisenä, koulukonsertissa Pihtiputaalla. Nyt kolmekymmentä vuotta myöhemmin, Ullan tyttären **Hildá Länsmanin** esiintymistä katsoessa, tajuaa valtavan kontrastin ja musiikkikulttuurin muutoksen.

Mitä on tapahtunut?

Angelin Tyttöjen jälkeen Ulla Pirttijärvi alkoi tehdä musiikkia sooloartistina, ja perinteinen joiku alkoi saada ympärilleen uudenlaisia äänimaailmoja. Norjalaisen **Frode Fjellheimin** tuottamasta albumista *Máttaráhku áskai* (2002) sanottiin, että se tekee saamenmusiikille saman mitä Värttinä teki karjalaiselle runonlaululle – tuo kansanperinteen nykyaikaan.

Ulda -yhtye perustettiin 2009, ja siinä Utsjoen perinnejoikua yhdistellään akustisilla instrumenteilla soitettuun moderniin eurooppalaiseen musiikkiin. Uldalta on ilmestynyt kaksi albumia, kolmas on työn alla. Tunturilatulaiset muistavat Uldan esiintymisen yhdistyksen 70-vuotisjuhlissa Peurungassa.

Ullan uusin kokoonpano on **Áššu**, jossa Utsjoen joiku saa yhä kansainvälisempiä sävyjä norjalaisten **Olav Torgetin** ja **Harald Skullerudin** kielisoittimien ja perkussioiden kautta.

Ulla Pirttijärven tytär Hildá Länsman ponkaisi Suomen kansanmusiikkiväen tietoisuuteen viimeistään vuonna 2017, kun Gájanas -yhtye valittiin Kaustisen kansanmusiikkijuhlien vuoden yhtyeeksi.

Yhtyeen kokoonpano on etnisesti mielenkiintoinen: pohjoissaamelaisen Hildán lisäksi **Erkki Feodoroff** on kolttasaamelainen, ja veljesten **Kevin** ja **Nicolas Francett** sukujuuret ovat Ahvenanmaalla ja Pohjois-Amerikassa.

Gájanasin musiikki on progressiivista etnoa, jossa inspiraation lähteenä on saamelaisen kulttuurin lisäksi koko maailma. Hildá Länsman näyttää tässä, että saamenkielellä ja perinnejoikuun pohjautuvalla äänenkäytöllä voi tänä päivänä tehdä mitä haluaa. Superlahjakas tytär jatkaa äitinsä ansiokkaasti tekemää uraauurtavaa työtä, ja saadaanpa nähdä mitä kaikkea vielä seuraa!

Gájanasin levy on viimeisten tietojen mukaan vihdoin valmistumassa. Tällä hetkellä Hildáa on työllistänyt Vildá, duokokoonpano yhdessä harmonikkataiteilija **Viivi-Maria Saarenkylän** kanssa.

Kaikkein vaikuttavinta jälkeä on syntynyt, kun äiti ja tytär, saamenmusiikin kuningatar ja kruununprinsessa, yhdistävät voimansa Solju -yhtyeessä.

Ullan vuosikymmenten koulima perinnejoiku ja Hildán persoonallinen laulu keskustelevat ennenkuulumattomalla tavalla, kummankin äänenkäyttö on sellaista tasoa että älkää yrittäkö perässä. Taustamuusikot ovat kaiken kokeneita ammattilaisia: perkussionisti **Teho Majamäki** on soittanut mm. Ismo Alanko Säätiössä ja kosketinsoittaja **Janne Burton** Puurtinen HIM:ssä. Kappaleiden sovituksissa kaikki elementit ovat tasapainossa. Soljun albumi *Odda áigodat* on mestariteos, mutta parhaimmillaan yhtye on kuitenkin livenä.

Hildá Länsmanin esiintyminen on suvereenia ja pienikokoisen naisen lavakarisma valtava! Solju palkittiin 2019 Etnogaalassa vuoden kansanmusiikkitekijänä.

Tässä yhteydessä on syytä nostaa esiin merkittävä taustatekijä: **Johanna Sauramäen** Saura Booking Agency on tehnyt valtavasti töitä jotta suomalaisille marginaalimusiikin esittäjille löytyisi yleisöä. Solju, Vildá ja Áššu ovat Saura Bookingin listoilla, ja ainakin Vildán keikkakalenterista päätellen vientiä riittää.

Mutta työ ei ole vielä valmis. Hildán haastattelusta käy ilmi, että kristillinen ajattelu joikaamisen synnillisyydestä elää yhä.

Lähteet: Wikipedia, Saura Booking Agency, artistien Facebook-sivut

Tommi Avikainen

Geatkin tassunjälkiä vuodelle 2020

Satu Ojala

Geatki järjestää tulevana kesänä leirin Lemmenjoella.

Kerhomme tiedottaminen tapahtuu jatkossa pääsääntöisesti uusien nettisivujen kautta. Meillä on myös Facebookissa oma sivu, johon tehdään päivityksiä tulevista.

Tämän vuoden Kuutamohiihtoa on suunniteltu yhdessä Teljän Ladun kanssa. Tapahtuma on tarkoitus toteuttaa Sääksjärvellä, mutta tätä kirjoittaessani, helmikuun alkupäivinä, järvi lainehtii vielä vapaana. Ensimmäinen tapahtumapäivä piti olla 7. helmikuuta ja nyt on siirrytty varapäivälle 6. maaliskuuta.

Vaihtoehtoisesti tapahtuma voisi olla Kokemäen Järilänvuoren maastossa joko hiihto- tai kävelytapahtumana. Katsellaan miten kelit kehittyvät.

Maaliskuussa on kerhomme perinteinen hiihtoviikkomme Lapissa. Kohteena on tällä kerralla Muonio ja siellä Oloksen maastot. Innokkaat hiihtäjät ovat jo varanneet reissun täyteen.

Huhtikuussa on pilkki- ja hiihtoviikko pääsiäisen aikaan Pakanajoella Vätsärin erämaassa. Pakanajoen eräkämppä on 1800-luvulla rakennettu metsänvartijan talo, jonka vuokrauksen Metsähallitus on antanut Lomarenkaan tehtäväksi. Tämäkin reissu on jo melko täyteen varattu, paikkoja voi tiedustella allekirjoittaneelta.

Geatkilla on Huittisissa 2 kummikoulua, Suttilan ja Loiman koulut. Keväällä on tarkoitus viettää yönyliretkeä Suttilan koulun kanssa ja Loiman koulun kanssa syksyllä.

Kevätkokouksen yhteydessä on suunnitelmissa rekisteröidä kerho viralliseksi yhdistykseksi Tunturiladun mallisääntöjen mukaisesti.

Aikaisempina vuosina pidetty aikuinen-lapsi vaellus on nyt muotoutunut niin, että heinäkuussa 10.7.2020 - 18.7.2020 nuoriso lähtee vaeltamaan Lemmenjoelle ja samassa yhteydessä järjestetään alakouluikäisille ja heidän huoltajilleen leiri. Huoltajana voi olla kuka tahansa tuttu aikuinen: äiti, isä, mummo, vaari, kummitäti- tai setä, eno tai täti tai muu läheinen aikuinen. Leirillä on telttamajoitus ja viikon aikana tehdään päiväretkiä lähimaastoon.

Viikolle 39 on varattu Susikyrön vanha kämppä kerhoviikolle, toivottavasti vielä silloin on ruskan jälkiä nähtävissä.

Tunturiladun tapahtumiin vuoden aikana osallistumme parhaamme mukaan.

Tervetuloa toimintaamme mukaan!

Juhani Lahtinen
kerhon puheenjohtaja

Kerhoyhdyshenkilöt 2020

Okta

Esa Suominen (siht)
okta@tunturilatu.fi
0400 130 871
ej.suominen@gmail.com

Kuokte

Jukka Eloranta (pj)
kuokte@tunturilatu.fi
0500 504124
jukka.eloranta1@gmail.com
Mervi Heikkilä (siht)
040 351 2515
moko.heikkila@gmail.com

Kolbma

Hanna-Mari Sinilehto (pj)
kolbma@tunturilatu.fi
040 747 7479
hanna.sinilehto@gmail.com
Petri Mäkelä (siht)
040 771 8581
petemakela1@gmail.com

Njeallje

Tuula Kirjonen (pj)
njeallje@tunturilatu.fi
050 360 4403
kirjonentk@gmail.com
Pirjo Vainionpää (siht)
040 759 2444
pikuvain@gmail.com

Tsietsa

Marita Jääskeläinen (pj)
tsietsa@tunturilatu.fi
0400 817 882
mareriikka@gmail.com
Seija Vihervuori (siht)
040 867 2593
seija.vihervuori@elisanet.fi

Kavtsi

Annu Koistinen (pj)
kavtsi@tunturilatu.fi
050 326 6960
annu.koistinen@iki.fi
Marita Maula (siht)
040 509 4412
marita.maula@kolumbus.fi

Ovtsi

Aku Kärkkäinen (pj), ovtsi@tunturilatu.fi
040 064 3609
aku6950@gmail.com

Logi

Anja Kylävalli (pj)
logi@tunturilatu.fi
050 576 6960
anjakylavalli@gmail.com
Paul Pakarinen (siht)
050 568 8703
paul.pakarinen@gmail.com

Alppas

Inka Helenius (siht)
alppas@tunturilatu.fi
050 567 6315
helenius.inka@gmail.com

Kumpe

Jouko Koivu (pj)
kumpe@tunturilatu.fi
045 112 4712
jouko.koivu@kotinet.com
Johanna Nevalainen (siht)
050 331 7876
johanna.nevalainen.1@luukku.com

Kuovza

Jouko Raaska (pj)
kuovza@tunturilatu.fi
040 716 5751
Tuula Forström (siht)
040 718 1642
tuulantei11@gmail.com

Geatki

Juhani Lahtinen (pj)
geatki@tunturilatu.fi
040 545 1681
juhani.lahtinen@pp3.inet.fi
Mari Saari (siht)
040 071 0180
mari.saari@huittinen.fi

Njalla

Mikko Kuoppala (pj)
njalla@tunturilatu.fi
040 523 2099
mikkotkuoppala@gmail.com
Raija Palosaari (siht)
040 716 3033
raiski@levi.fi

Lapinkävijät Owla

Hannu Liljamo (pj)
owla@tunturilatu.fi
044 322 3646
hannu.liljamo@gmail.com
Ritva Virrankari (siht)
044 530 1606
rullalotta@gmail.com

Tunturiladun johtokunta 2020

Puheenjohtaja
Tuula Forström
Marjapolku 2 B 10
45360 VALKEALA
040 7181 642

Varapuheenjohtaja
Hanna-Mari Sinilehto
040 747 7479

Sihteeri
Inka Helenius
050 567 6315

Jäsenet:
Sirpa Alapuranen
050 597 5811, kerhoyhdyshenkilö
Paavo Ahonen
040 5274 639
Marita Jääskeläinen
040 081 7882
Hannu Liljamo
044 322 3646
Erkki Maununen
0400 215 521
Satu Ojala
050 523 4844
Markku Salminen
040 548 4600
Johtokunnan yhteinen sähköposti:
johtokunta@tunturilatu.fi

SUNNUNTAI 26.7. – LAUANTAI 1.8.2020

Tunturiladun VaVa-leiri Susikyrössä!

Leiri on Enontekiön Yli-Kyrössä Tunturiladun Susikyrön alueella, järjestäjänä Tunturikerho Kavtsi ry. Leiri alkaa sunnuntaina iltanuotiolla ja päättyy seuraavana lauantaina aamupalaan.

Viikon aikana opetellaan retkeilytaitoja, retkeillään, kalastetaan, melotaan, leikitään...

Leiri on tarkoitettu lapsille muiden läheisten aikuisten kuin vanhempien kanssa. Läheiset voivat olla mummi, ukki, kummi, setä, täti... Lasten suositusikä on 6-15 vuotta. Vanhemmat jäävät viettämään laatuaikaa kotiin!

Leirillä majoitutaan kämpissä (Vanha kämppä, Susi-Oskari, Koira-Oskari) tai teltoissa. Pari sähkötöntä asuntovaunu-/asuntoautopaikkaa on. Ruuat ovat järjestäjien leirillä valmistamat.

Osallistumismaksu sisältäen ruokailut: lapset 70 €, aikuiset 140 € (sis. 60 € aluemaksun 6 yön osalta).

ERÄTAITOJA JA ELÄMYKSIÄ!

Ilmoittautumiset 1.7.2020 mennessä maria.sederlof@elisanet.fi
Ilmoittautuminen on sitova, kun osallistumismaksusta on maksettu 50 € kerhon tilille FI53 1244 3500 0628 21. Loppumaksu maksettava 13.7.2020 mennessä. Ilmoittautumisen yhteydessä ilmoitetaan majoitustoiveet ja mahdolliset ruokarajoitukset.

Kavtsilla on jonkun verran vuokrattavaa retkivälineistöä. Pyritään myös tarvittaessa auttamaan puuttuvien retkivälineiden lainaamisessa.

Vastuuhenkilöitä ovat:

Marita Maula, leirivastaava, marita.maula@kolumbus.fi, 040 509 4412

Maria Sederlöf, taloudenhoito, ilmoittautumiset, maria.sederlof@elisanet.fi, 040 725 8469

Sirpa Alapuranen, pääemäntä, sirpa.alapuranen@luukku.com, 050 597 5811

Annu Koistinen, apuna joka paikassa, annu.koistinen@iki.fi, 050 326 6960

TUNTURILADUN RETKIMUISTIO

7.3.–14.3. Hiihtoviikko Muonion Toras-Siepissä (Geatki)
Hiihtoviikon aikana hiihdellään tai lumikenkäillään omaan tahtiin tai ryhmissä. Mökkimajoitus. Ruokailut hoidetaan yhdessä. Reissu on jo täyteen varattu. Kysele mahdollisia peruutuspaikkoja Satu Ojala p. 050 523 4844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi.

7.–14.3. Kerhoviikko Susikyrössä (Owla)
Ilm.1.2. menn. Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi. Halukkaat voivat lähteä viiden päivän vaellukselle Hannukurun kautta Sioskurun maisemiin.

28.3.–12.4. Hiihtovaellus Kilpisjärven alueella (Kolbma)
Vaellukseen on mahdollista osallistua joko viikoksi tai kahdeksi. Reittisuunnitelmana on kahdeksikko, jossa ensimmäisen viikon silmukka on Käsivarteen pääosin Suomen puolella ja toisen viikon silmukka on Kilpisjärven länsipuolelle pääosin Norjan ja Ruotsin puolella. Paluu Kilpisjärvelle on la 4.4. ja la 11.4. Majoittuminen teltoissa, telttakunnat hoitavat ruokailut itsenäisesti. Osassa yöpymispaikoista on myös kämppämahdollisuus. Osallistuminen edellyttää kokemusta talvitelttailusta. Lisät. Jussi Jauhiainen p. 050 516 3262 tai jussij@elisanet.fi. Ilm. 28.2. menn.

28.3.–4.4. Hiihtoviikko Susikyrössä (Logi)
Taas on mahdollista päästä keväthangille upeisiin maisemiin. Voit hiihdellä lähiladuilla tai tehdä päivämatkoja tunturiin, aina Pallakselle asti. Lähellä ovat myös mahtavat vaellusmaastot. Matkustustapa määräytyy osanottajamäärän mukaan. Ilm. Paavolle 23.2. menn. Kerhon nettisivuilta ja kerhoilloissa saat tarkempaa tietoa kun asiat etenevät.

4.–11.4. Hiihtoviikko Hettaan (Kumpe)
Majoitus ja puolihoito Hotelli Hetan majatalon hotellissa. Samaan aikaan Hetan Musiikkipäivät 5.–12.4. Vapaiden paikkojen tied. Kumpen matkavastaavalta: matti.nylander@gmail.com tai p. 044 526 1145. Vuodenvaihteessa oli 9 paikkaa vapaana. Kiintiöstä varaamatta jääneiden paikkoja annetaan muille Suomen Ladun jäsenille. Bussi lähtee la 4.4. klo 7 Joensuun urheilutalon pohjoispuoliselta parkkipaikalta.

4.–13.4. Pilkki- ja hiihtoviikko pääsiäisenä Pakanajoella (Geatki)
Pääsiäisviikolla hiihtoa ja pilkkimistä lähijärvillä. Kohteeseen siirrytään moottorikelkkakuljetuksella Näätämöstä. Lisät. Juhani Lahtinen p. 040 545 1681, muutama paikka vielä vapaana.

4.–13.4. Vaativa hiihtovaellus Guijaurelle (Owla)
Ilm. 15.3. menn. Unto Ojalehto p. 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com tai Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi

13.–20.4. Hiihtovaellus Pohjois-Norjan ja -Ruotsin tuntureilla (Tsietsa)
Kokoontuminen 13.4. Kilpisjärvelle, jossa yhteismajoitus. Suunniteltu reitti Kuohkimajärvi, Gappo- ja Rostahytat, Pältsastugan x2, Kilpisjärvi. Majoitus tuvissa tai teltassa. Ilm. ja tied. 16.2 menn. Päivi Korolainen p. 044 027 3708 tai paivi.korolainen@gmail.com

29.4.–3.5. Hellehiihto Kiilopäälle (Owla)
Ilm. 15.3. menn. Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritva Virrankari p. 044 530 1606, rullalotta@gmail.com

21.–24.5. Helapyöräily ja talkoot Koirasaaressa (Logi)
Kokoonnumme klo 9 Blomberginaukiolle (Turku, Kupittaa) ja lähdemme polkemaan kohti Koirasaarta. Yöpyminen kämpässä tai oma teltta mukaan. Koirasaaressa siivotaan ja laitetaan polttopuuasiat kuntoon. Käymme päiväretkellä Vaskijärven luonnonpuistossa. Sunnuntaina paluu Turkuun. Matkaa tulee yhteen suuntaan 45–55 km. Mukaan evästä (talo tarjoaa talkoisiin osallistujille keittoruokaa ja aamukahvin), makuupussi ja tyynyliina, saunavarusteet. Lisät. ja ilm. Paavo 12.5. menn.

22.–24.5. Retkeilyn peruskurssi Hossassa (Owla)
Ilm. 22.3. menn. Unto Ojalehto p. 040 836 6462, unto.ojalehto@gmail.com. Kokoonnumme ennakkoon kaksi kertaa huhtikuun aikana Oulussa.

5.–13.6. Alkukesän vaellus Tirrosta Karigasniemelle (Kolbma)
Leppoisahenkinen n. 70 km vaellus Muotkatuntureiden alueella. Vaelluksella kuljetaan merkittyjen reittien ja polkujen ulkopuolella, jokia ja puroja ylitetään kahlaamalla. Majoittuminen tapahtuu omissa teltoissa ja telttakunnat hoitavat ruokailut itsenäisesti. Kokoontuminen 5.6. Ivalossa, josta yhteiskuljetus vaelluksen lähtöpaikalle. Vaelluksen jälkeen palataan bussilla Karigasniemestä takaisin Ivaloon. Lisät. ja ilm. 1.5. menn. hanna.sinilehto@gmail.com.

6.–13.6. Alkukesän vaellus Pöyrisjärven erämaa-alueelle (Owla)
Ilm. 1.5. menn. Tapio Siikaluoma p. 044 260 4855, tapio.siikaluoma@gmail.com tai Jukka Parviainen p. 040 531 6234, jukka.parviainen@outlook.com. Matkat osallistujien kesken sovittavilla kimppakyydeillä.

23.–25.6. Vunukkaleiri (Kumpe)
Säynelammen leirikeskuksessa alkaa ti klo12 ja päättyy to klo12. Majoitus ja ruoka yht. 30 € /hlö. Maksu 15.6. menn. Kumpen tilille. Ilm. 15.6. menn.: Meeri Näätänen p. 0400 674 081, naatanen.k.meeri@telemail.fi

25.6.–2.7. Kevyt kesäretki Susi-Kiisalle (Kavtsi)
Susi-Kiisa Utsjoen Nuuvuksessa on varattuna meille viideksi yöksi perjantaista keskiviikkoon. Teemme päiväretkiä lähiympistöön. Toiveena, että olisi vain vähän sääskiä, kun olemme ylhäällä tunturissa. Tätä kirjoitettaessa mukaan on lähdössä juna-bussikyydillä + taksi kuusi naista ja koira. Susi-Kiisan tuvassa on patjat kahdeksalle ja kodassa voi yöpyä viisi henkeä. Telttapaikkoja on pihassa. Lisät. ja ilm. Irma Tolonen, p. 040 732 6851, itirmatolonen@gmail.com tai Maria Sederlöf p. 040 725 8469, Maria.sederlöf@elisanet.fi

4. – 11.7. Tunturikasvikurssi Kilpisjärvellä (Owla)
Ilmoittautumiset 15.5. menn. Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi

7.–12.7. Kesäinen Keikaus Kökariin (Kolbma)
Tiistaina illansuussa ajellaan Korppooseen, keskiviikkoaamuna seilataan Kökariin. Siellä kaksi yötä tutustuen saaren luontoon ja kulttuuriin sekä veneretkien Källäriin, Kreivin saarelle. Perjantaina illemmalla seilataan takaisin mantereelle kohteena Nauvo. Lauantaiaamuna vuorossa on Seili, entinen spitaalisten ja mielisairaiden karkoituspaikka. Illaksi takaisin Nauvoon ja sunnuntaina ajellaan Paraisille ja kotia kohti. Retki tehdään kimppakyydein ja majoitukset sisätiloissa. Muutokset mahdollisia mutta pääpiirtein näin on tuumattu. "Kotikutoinen" retki tarjolla omakustannushintaan, arvio n. 250€ (auto- venematkat ja majoitus) + omat eväät. Majoitukset on varattu 12 hengelle. Jos lähtijöitä on enemmän niin telttailu on mahdollista. Matkalla mukana Hanna ja Merja. Ilm. 1.5 menn. merja.rintakoski@gmail.com, p. 0400 630 514.

10.–18.7. Nuorisovaellus Lemmenjoen maisemissa (Geatki)
Nuorten ja aikuisten vaellus Lemmenjoen maisemissa. Viikon aikana tutustutaan Lemmenjoen upeaan luontoon vaeltaen Ahkun tuvalta Joenkielisen kautta Ravadakselle ja siitä eteenpäin Kultasatamaan ja Morgamojalle. Tied. ja ilm. Mika Viljaselle juhannukseen menn. p. 050 517 1966 tai mika.e.viljanen@gmail.com.

10.–18.7. Leirille Lemmenjoelle (Geatki)
Järjestämme leirin Lemmenjoen kansallispuistossa. Leiri on tarkoitettu alakouluikäisille lapsille yhdessä tutun aikuisen seurassa, joko äidin, isän, mummon, vaarin, kummin, tädin tai enon kanssa. Leirillä yövytään teltoissa ja eletään muutoinkin eräleiritunnelmissa. Päivittäin tehdään retkiä lähimaastoon. Tarkempi tieto varusteista ym. ilmoittautuneille lähempänä lähtöajankohtaa. Tied. ja ilm. juhannukseen menn. Satu Ojalalle p. 050 523 4844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi. Reissu toteutuu, jos leirin vahvuus on vähintään 20 henkeä.

18.7.–7.8. Paljakkavaellus Finnmarkissa Vardö-Utsjoki (Kolbma)
Kolmen viikon ja 320 km:n kalastuspainotteinen vaellus Norjassa. Rajoitetaan kantamukset max 25 kg rinkkoihin, jotta pystytään etenemään tavallista pidempiä eli 15-22 km:n päivätaipaleita. Kulkemiset meno- ja paluumatkoilla pyritään tekemään normaaleilla bussilinjoilla. Aloitus Vardön vierestä mantereen puolelta. Seurailaan Varangin niemimaan pohjoisrannikkoa, kävellään Hamningsbergin kautta Båtsfjordiin. Käydään kaupassa Båtsfjordissa ja sitten länteen Tenovuonolle asti. Kauppapysähdys myös Tana Brussa matkan varrella. Lopulta vedenjakajaa seuraten Tana Brusta länteen ja sitten suoraan etelään Utsjoelle. Matkalla muutamia päiväretkille ja kalastukselle omistettuja välipäiviä. Muutoksia voi tulla riippuen lähtijöiden toiveista ja tietenkin toteutuksen olosuhteet vaikuttavat lopullisiin valintoihin. Lisätiedot Mikko Suominen etunimi.sukunimi@iki.fi.

23.–26.7. Kesämatka (Kumpe)
Tankarin majakkasaari – Raahe – Siikajoki. Lähtö Joensuusta to 23.7. aamupäivällä, illalla merimatka Jenny-yhteysaluksella Tankariin, la 25.7. iltapäivällä merimatka takaisin Kokkolaan ja siirtyminen bussilla Revonlahdelle. Menomatkalla tutustuminen Raahen alueen Kastellin linnaan. Su 26.7. Revonlahden ja Siikajoen historiallisia kohteita ja kotimatka. Mukaan otetaan muita tunturilatulaisia, mikäli bussissa ja majoituksessa on tilaa, oma telttakin mahdollinen molemmissa yöpymispaikoissa. Ilm. viim. 15.6. Jouko Koivulle p. 045 112 4712, jouko.koivu@kotinet.com tai Onni Voutilaiselle p. 050 365 6138, onskiv@gmail.com.

24.7.–2.8. Kesävaellus Saltfjelletin kansallispuistoon (Owla)
TÄYNNÄ, varalle ilmoittautumiset Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi tai Ritva Virrankari p. 044 530 1606, rullalotta@gmail.com.

29.8.–5.9. Kerhoviikko ja alkavan ruskan vaellus Susi-Talaksella (Kolbma)
Susi-Talaksen maastoissa löytyy hienoja päiväretkikohteita, marjamaita ja kalaisia järviä. Kämpässä on petipaikat 8 hengelle ja tontilla on hyviä teltanpaikkoja. Kiinnostuksen mukaan pyritään järjestämään lyhyt 2-3 pv sekä viikon vaellus. Yhteiskuljetus (juna+bussi+-taksi) sovitaan lähtijöiden kesken. Lisät. ja ilm. 15.7. menn. hanna.sinilehto@gmail.com.

5.–12.9. Ruskaviikko Torassiepissä (Kumpe)
Päiväretkeläiset: majoitus ja puolihoito Torassieppi Lomamökit, www.harriniva.fi. Lähiseudun polkuverkosto ja 6–12 km päiväretket tarjoavat ohjelmaa viikoksi. Halukkaat voivat liittyä Matti Nylanderin seuraan, joka vetää retkiä. Muita latulaisia otetaan mukaan, jos majoituksessa on tilaa. Ruskaviikon vaellus: Jouko Koivu vetää telttavaelluksen Olos/Pallas -alueella. Meno- ja viimeinen yö Torassiepissä teltta- tai sisämajoituksessa. Tarkemmin vaelluksesta kesän tiedotteessa. Ilm. viikolle 1.7. menn.: matti.nylander@gail.com tai p. 044 5261145; vaeltajat Jouko Koivulle: jouko.koivu@kotinet.com tai p. 045 112 4712.

5.–13.9. Ruskavaellus Muotkatuntureilla (Tsietsa)
Omia polkuja kulkien ja teltoissa majoittuen tapahtuva syysvaellus Muotkatunturien erämaa-alueella. Reitti kulkenee Stuorroaytsin autiotuvan kautta. Kokoontuminen 5.9 Kaamasmukkaan. Yhteismajoitus tulo- ja paluuöinä mökeissä. Tied. ja ilm. 31.7. menn. Risto p. 0400 313 765, risto.daavitsainen@gmail.com tai Marjatta p. 040 722 0630, marjatta.nuutinen@gmail.com.

5.–12.9. Syyskerhoviikko Susikyrössä (Owla)
Ilmoittautumiset 26.8. menn. Hannu Liljamo p. 044 322 3646, hannu.liljamo@gmail.com

12.–19.9. Kerhoviikko Susikyrössä (Ovtsi)
Susikyrö on varattu Ovtsilaisille. Lähtöaika ja -tapa tarkentuu kesällä ilmoittautumisten myötä. Nyt on hyvä hetki ottaa myös kaveri mukaan, houkutella jäseneksi ja istuttaa häneen "Lapin hulluus". Lisät. ja ilm. ovtsi@tunturilatu.fi

19.–20.9. Suomu 24h (Kumpe)
Tapahtuman järjestäjänä Riveria-ammattiopiston eräopasopiskelijat. Huolto ja ruokakustannukset 20€/hlö. Vuorokauden aikana voi patikoida Patvinsuon kansallispuiston polkuja omaan tahtiin niin paljon kuin ehtii ja jaksaa. Matkustus kimppakyydeillä, hinta n. 10€. Ilm. Ohjelmapalveluiden Tuotantotalliin p. 050 311 5755, tuotantotalli@riveria.fi. Kumpen yhteyshenkilö: Onni Voutilainen, onskiv@gmail.com

19.–26.9. Ruskaviikko Susikyrössä (Geatki)
Käyttöömme on varattu Susikyrön vanha kämppä ja tietysti käytössä ovat alueen palvelut mm. Pekan Oskarin huoltotilat. Susikyröstä on mahdollisuus tehdä päiväretkiä Pallas-Yllästunturin kansallispuiston alueelle ja myös yöpyä alueen tuvissa yli yön retkillä. Matkalle voivat lähteä myös henkilöt, joilla ei ole ennestään vaelluskokemusta. Tied. ja ilm. 15.8. menn. Satu Ojala p. 050 523 4844 tai satu.ojala@lauttakyla.fi

3.–10.10. Römppäviikko Abiskossa (Owla)
Ilm. 1.8. menn. Jukka Parviainen p. 040 531 6234, jukka.parviainen@outlook.com tai Aino Hämäläinen p. 040 770 6282, aino.hamalainen@oulu.fi. Teemme Abiskosta käsin retkiä lähialueiden tuntureille, majoittuminen tunturiaseman mökeissä.

27.-29.11. Retki Utön saarelle (Kumpe)
Lähtö bussilla varhain aamulla, jotta ehditään Nauvon Pärnäsistä klo 18.15 lähtevän yhteysaluksen Eivorin kyytiin. Lauantaina nautimme Utön saaren luontoelämyksistä ja majakkavierailusta oppaamme Hanna Kovasen johdolla, jolloin myös mahdollisuus kahvitteluun majakkarakennuksessa. Majoitukset ja ruokailut selviävät kunhan tiedämme lopullisen lähtijämäärän. Ellei retkeläisiä riitä bussimatkalle, retki toteutetaan kimppakyydein. Mukaan otetaan myös muita latulaisia, jos majoitus- ja kyytitilat sallivat. Paluukyyti Joensuussa aamuyöllä ma 30.11. Alustavat ilm. matti.nylander@gmail.com, p. 044 526 1145.

TUNTURILATU-LEHDEN 2/2020 RETKIMUISTIOON JULKAISTAVAKSI TARKOITETTU AINEISTO TULEE TOIMITTAA VIIMEISTÄÄN 28.4.2020 OSOITTEELLA SATU.OJALA@LAUTTAKYLA.FI

Nettijulkaisua varten toivotaan lyhentämätöntä ilmoitustekstiä.
Ilmoituksen vähimmäistiedot (Tunturiladun ja Suomen Ladun nettikalenterit):
- alkamis- ja päättymisajankohta
- kokoontumispaikka (osoite)
- viimeinen ilmoittautumispäivä
- yhteyshenkilön nimi, sähköpostiosoite ja puhelinnumero

Huom. Tapahtumat löytyvät myös Tunturiladun tapahtumakalenterista, johon tehdään päivityksiä myös lehden ilmestymisajankohtien välillä!

Yritetään saada vastinetta retkien järjestäjille. Yksi parhaista palautteista on runsas osallistuminen. Huomioi myös mahdolliset yhteiskuljetukset retkikohteisiin. Niitä kannattaa tiedustella, vaikka kohteena on "omat polut" retkikohteen suunnassa.

PETIPAIKKAVARAUKSIA 2020

SUSIKYRÖ VANHA KÄMPPÄ (10 paikkaa + 4 kpl ylälaverilla)

14.2.–18.2.	Jäsenvaraus (2/10)
17.2.–22.2.	Jäsenvaraus (3/10)
7.3.–14.3.	Owla
28.3.–4.4.	Logi
4.4.–11.4.	Jäsenvaraus (7/10)
30.5.–6.6.	Kämppätoimikunta talkoot
1.7.–5.7.	Ovtsi/partiolaiset
25.7.–1.8.	VaVa-leiri
5.9.–12.9.	Njeallje
12.9.–19.9.	Ovtsi
19.9.–26.9.	Geatki

SUSI-OSKARI (5 paikkaa)

7.3.–14.3.	Jäsenvaraus (3/5)
19.3.–26.3.	Jäsenvaraus (5/5)
27.3.–18.4.	Jäsenvaraus (5/5)
25.4.–2.5.	Jäsenvaraus (2/5)
30.5.–6.6.	Kämppätoimikunta talkoot
1.7.–5.7.	Ovtsi/partiolaiset
25.7.–1.8.	VaVa-leiri
5.9.–12.9.	Owla
12.9.–19.9.	Ovtsi

KOIRA-OSKARI (5 paikkaa)

17.2.–21.2.	Jäsenvaraus (2/5)
7.3.–14.3.	Owla
25.3.–7.4	Jäsenvaraus (2/5)
7.4.–14.4.	Jäsenvaraus (5/5)
25.4.–2.5.	Jäsenvaraus (2/5)
30.5.–6.6.	Kämppätoimikunta talkoot
1.7.–5.7.	Ovtsi/partiolaiset
25.7.–1.8.	VaVa-leiri
5.9.–12.9.	Owla

SUSI-KIISA (8 paikkaa)

6.6.–13.6.	Kämppätoimikunta talkoot
12.9.–19.9.	Kuokte
4.10.–7.10.	Jäsenvaraus (7/8)

SUSI-TALAS (10 paikkaa)

8.3.–11.3.	Utin jääkärirykmentti
13.6.–20.6.	Kämppätoimikunta talkoot
29.8.–5.9.	Kolbma
5.9.–12.9.	Logi
12.9.–19.9.	Kavtsi
7.10.–11.10.	Jäsenvaraus (7/10)

AIHKIN VARAUKSIA

15.2.–28.3.
4.4.–25.4.
30.5.–20.6.
25.7.–1.8.
14.8.–18.8.
29.8.–3.10.

Ajan tasalla olevat petipaikkavaraukset löytyvät verkkosivuilta kämppien kohdalla olevista varauskalentereista.

ALUE- JA AVAINMAKSUT 2020

Kiinteistöjen aluemaksut
(koskevat myös päiväkäyntejä jos käyttää palveluja):

- **Susikyrö (viite 505)** aluemaksu jäsenille **10 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **15 €/vrk/hlö**
- **Susi-Kiisa (viite 709)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- **Susi-Talas (viite 602)** aluemaksu jäsenille **7 €/vrk/hlö**, ei-jäsenille **10 €/vrk/hlö**
- Aluemaksua ei peritä alle 12-vuotiailta lapsilta.
- Aluemaksut suoritetaan kämpissä oleviin lippaisiin tai kämpän viitenumerolla Tunturiladun tilille **FI11 4108 0010 3176 86**. Maksutapa merkitään kämppäkirjaan.

Aihki (viite 806)
vuokra **30 €/vrk/koko mökki.**

Viikkomaksut
(koskee kämpän kaikkien petipaikkojen varaamista viikoksi):

- **Susikyrö vanha kämppä 600 € (viite 505)**
- **Susi-Oskari 250 € (viite 505)**
- **Koira-Oskari 250 € (viite 505)**
- **Susi-Kiisa 275 € (viite 709)**
- **Susi-Talas 350 € (viite 602)**

Susikyrön auton-lämmitystolppien käyttö **2 €/lämmityskerta** (4 tuntia).

- Auton lämmitystolppien käyttömaksu maksetaan Pekan Oskarin eteisessä olevaan lippaaseen ja merkitään sähkön käyttäjän nimi samassa paikassa olevaan vihkoon.

Kämppäavaimet

- Kämppäavaimen lunastusmaksu on **120 €**. Avaimen palautuksen tapahduttua maksua ei palauteta. Avainanomuslomake löytyy verkkosivuilta kohdasta kämppäavaimen lunastus.

VARAUSTENHOITAJA SEKÄ AVAINANOMUKSET JA -PALAUTUKSET
Sirpa Alapuranen
puh. 050 597 5811
varaukset@tunturilatu.fi
sirpa.alapuranen@luukku.com

www.tunturilatu.fi

Tunturiladun syyskokous ja susiaiset

16.–18.10.2020

Tampereen Aitolahdella,
AitO Toimintakeskuksessa,
Kirjoniementie 15, 33680 Tampere

Ilmoittautumisohjeet ja viikonlopun ohjelma seuraavassa lehdessä 2-2020.

Tunturikerho Kolbma ry

KAUPPA AUKI

MYYTÄVÄT TARVIKKEET

	á
Hihamerkki	1,70
Pinssi	1,70
Susimerkki	5,00
Susimerkki nauhalla	6,80
Tunturilatu-tarrat (12 pientä tarraa)	2,00
Tunturilatu-tarra (iso)	1,30
Viiden vuosikymmenen vaellus -kirja	15,00
Kuudes vuosikymmen -kirja	15,00
Historiikit (kaksi kirjaa)	25,00

Susimerkit myydään vain vihityille susille.

Maksuasioista:

Tunturiladun pankkitili on **Oma Säästöpankki FI11 4108 0010 3176 86.** Tälle tilille maksetaan kaikki Tunturilatua koskevat maksut.

Tunturiladun tarvikkeita voi tilata yhdistyksen taloudenhoitajalta: helenius.inka@gmail.com
Tarvikkeet toimitetaan postitse tai sopimuksen mukaisesti. Tarvikkeita on myynnissä myös Tunturiladun yleisissä tapahtumissa.

TUNTURILADUN KEVÄTPÄIVÄT JA KEVÄTKOKOUS

Pieksamäellä 13.-15.3.2020

PARTAHARJUN TOIMINTAKESKUKSESSA

OHJELMA

PERJANTAI 13.3.

klo 17 alkaen saapuminen ja ilmoittautuminen
klo 18 Tunturikerho Njealljen 50-vuotissynttärikahvit

LAUANTAI 14.3.

klo 8–9 aamiainen
klo 8 alkaen saapuminen ja ilmoittautuminen
klo 9.30 lipunnosto, tervetulosanat
klo 10 keskustelua ajankohtaisista asioista
klo 11.15 Tunturilatu ry:n kevätkokous
n. klo 12.30 kokouskahvit
klo 13–15 ulkoilua
klo 15–16 naisten sauna
klo 16–17 miesten sauna
klo 17–18.30 päivällinen
klo 19 illanvietto
klo 21 iltapalaa tarjolla

SUNNUNTAI 15.3.

klo 8–9 aamiainen
klo 9.30 käynti Ristikiven kirkossa / ulkoilua
klo 10.30 lipunlasku
klo 11.00 keittolounas ja kotimatka

MAJOITTUMINEN

Kokouspaketti 1
pe-su 2 hh 121,50 euroa/hlö
Kokouspaketti 2
la-su 2 hh 85 euroa/hlö
Kokouspaketti 3
la-su, ei majoitusta 55 euroa/hlö
Kokouspaketti 4
la 25 euroa/hlö
Lisähintaan 1 hh 30 euroa/vrk
Asuntoautopaikka sähköllä 25 euroa/vrk

MAJOITUKSEN VARAAMINEN 16.2.2020 MENNESSÄ:
Partaharjun toimintakeskus
p. 044 725 4124
partaharju@partaharju.info
os. Partaharjuntie 361, 76280 Partaharju

Vielä ennättää ilmoittautua 4.3.2020 mennessä:
helena.oranen@gmail.com
p. 040 532 3104.
Osallistumismaksu 10 euroa maksetaan paikan päällä.

Järjestäjänä
Tunturikerho Njeallje

TERVETULOA!

Erkki Maununen

Paluumatkalla Nuvvuksen huipulta. Maisemat olivat huikeat.

Ensikertalaisena Susi-Kiisalla

Pitkä ajomatka Hämeen sydämestä pakotti meidät yöpymään Rovaniemen eteläpuolella Tervahovissa. Paikka oli aivan ihana, vaikka olikin valtatien varressa. Neljän hengen huoneisto oli tosi siisti ja kauniisti sisustettu. Aamupala kuului majoituksen hintaan ja sehän sopi meille paremmin kuin hyvin. Hintakin oli sopivasti vain 31,50 euroa hengeltä.

Yli tuhannen kilometrin matka Susi-Kiisan parkkipaikalle kesti meiltä siis toista vuorokautta. Olimme hyvissä ajoin perillä. Emme olisi ensikertalaisina varmaan löytäneet perille, mutta onneksi kuski tiesi mihin pysähtyä. Vaatteet vaihdettuamme järjestelimme kantamukset jokaiselle sopiviksi. Onneksi edellisen kerhoviikon porukat olivat jättäneet kottikärryt parkkipaikalle. Se helpotti ruokatavaroiden kuljettamista. Reppu rinnalle, rinkka selkään ja kiipeämään kohti kämppää. Alun reipas nousu sai puhaltamaan ja oli pakko huilata muutama kerta henkityksen tasaantumiseksi.

Vajaan tunnin urakan jälkeen saavuimme perille. Henki meinasi salpautua upean maiseman vuoksi. Kämppä oli sopivasti lämpöinen ja asetuimme nopeasti taloksi. Ilta vierähti saunan lämmityksessä ja tarinoidessa kokeneempien Susi-Kiisan kävijöiden kanssa.

Seuraavana aamuna kävimme uudelleen parkkipaikalla hakemassa loput tavaramme. Aamupäivä kului siis reippaillessa. Toiset tekivät pieniä huoltohommia ja itse huolehdin lämmittämisestä ja lounaan valmistuksesta. Lopun päivää kuljimme kämpän ympäristössä ihaillen maaston monimuotoisuutta ja kauneutta. Puolukoitakin löysimme puolisen litraa juuri sopivasti mehukeiton valmistamiseksi aamupuurojen sekaan.

Seuraavana päivänä valloitimme Nuvvuksen huipun. Hienoinen lumisade saatteli meidät ylös tunturin rinnettä kavutessamme. Voi että mitkä maisemat! Taas tunsin itseni pieneksi upeassa ympäristössä. Päivä vierähti reippaillessa, touhutessa kämpällä ja saunoessa. Unta ei tarvinnut kovin kauaa odotella. On se kumma, miten hyvin nukkuu yönsä, kun on koko päivän ollut ulkona.

Joka päivä teimme pieniä retkiä kämpän ympäristöön ihaillen maaruskaa. Puissa ei juurikaan enää ollut lehtiä, joten ei siis ruskaakaan. Päivät kuluivat kuin siivillä tuossa upeassa tunturimaisemassa. Aurinkoisella kelillä näimme Norjan puolella olevat lumiset tunturit, mutta sumu ja sade peittivät ne usein verhoonsa. Tiesimme niiden kuitenkin olevan siellä. Tunturiin kaipaa aina uudelleen ja uudelleen. Hyvä seura, upeat maisemat, rauha ja hiljaisuus, mikä kämpällä vallitsi, sai loman taas kerran tuntumaan ylivertaiselta.

Torstaina sitten me likat lähdimme kiipeämään kohti Ailigaksen huippua. Matkaan meni vajaat kaksi tuntia, kunnes olimme ylhäällä. Voi mitkä maisemat sieltäkin näkyi. Saatoimme jopa nähdä Kiisajärven kun oikein pinnistelimme. Alastulo olikin sitten helppoa aina poroaidalle asti. Siitä ”oikaisimme” Nuvvusjoelle. Aika ryteikköä ja jyrkkää laskua tulimme varovasti alas. Joen yli päästäksemme piti riisua kengät jalasta ja kahlata puoleen sääreen kylmässä vedessä. Kaikki sujui hyvin ja pian olimme takaisin kämpällä, missä odotti valmiiksi tehty lounas.

Yölliset revontulet onnistuttiin hyvin kuvaamaan.

Perjantai kului tavaroita pakatessa ja siivoillessa. Saunakin lämmitettiin vielä hyvissä ajoin. Pitihän meidän joutua matkaan ajoissa. Herätys olisi kuudelta. Uutisista luimme, että viimeisenä yönä olisi mahdollisuus revontulien näkemiseen. Yhdeksän aikaan illalla taivas sitten aukeni tuliloistoonsa. Ihailimme näitä taivaan valkeita melkein tunnin ajan. Vielä yhden aikaan yöllä oli kauniit loimotukset. Koskaan en ole moista loistoa nähnyt. Hyvä päätös upealle viikolle Susi-Kiisalla.

Nuvvuksen huipulle veimme perinteiden mukaan omat kivemme toteemiin.

Lauantaiaamuna alaspäin tullessa iski haikeus. Joko tämä ihanuus loppuu. Tänne on pakko tulla uudelleen mahdollisimman pian. Kiitos kaikille mukana olleille ystäville upeasta kokemuksesta.

Inka

Norjan lumihuiput näyttäytyvät muutaman kerran.